

1969

Bajtársi Levél

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG
KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

ALAPÍTOTTA: NÉHAI VITÉZ KARSAY JENŐ ALEZREDES

1969. JANUÁR — FEBRUÁR — MÁRCIUS — ÁPRILIS — MÁJUS
JUNIUS — JÜLIUS — AUGUSZTUS —

XXII. ÉVFOLYAM 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. SZÁM

A BAJTÁRSI LEVÉL ÉS A MKCSBK KÖZPONT CÍME:
„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS,
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

FROM: „MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

PRINTED MATTER

To
MR. J. B. DR. KISS
712-54TH AVE SW,
CALGARY, ALTA

A Kőr. névén is
Kelmil, ölel R.
Nyár előtt
K. Ontario.

A MKCSBK,

A M. KIR. CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

ontariói (kanadai) csoportjai hatósági működési engedéllyel rendelkeznek.

Alakulási évünk: 1949.

A működési engedély (charter) kelte: 1962. szeptember 27.

Az engedélyt kiadta: Province of Ontario, Hon. John Yaremko, minister of citizenship, provincial secretary.

Angol hivatalos megnevezésünk: „Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association”.

Bejegyzés: November 12, 1962. No. 10, Liber 1163, Province of Ontario.

Feladataink:

Anyagilag segíteni rászoruló tagjainkat, azok családját adományok, gyűjtéssel, kölcsönrel.

Előadások, ünnepélyek (csendőrnapiak) rendezésével anyagi alapot létesíteni, ebből az alapból támogatni a rászoruló öreg, rokkant, munkanélküli bajtársainkat, azok hozzátartozóit, az özvegyeket, árvákat. Munkába juttatásban segíteni bajtársainkat.

Ápolni a szolgálati ideálokat s kegyelettel megőrizni emlékét a m. kir. Csendőrség azon volt tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában és az ország védelmében életüket adták a Hazáért.

A Közösség tagjai 95%-ban a volt m. kir. Csendőrség hivatásos tagjaiból áll 5%-ban pedig a céljainkkal egyetértő csendőrbárát, tartalékos bajtársainkból.

A BAJTÁRSI LEVÉL, a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösségnek, mint világszervezetnek központi tájékoztatója. Az MKCSBK alakulási éve: 1948.

A MKCSBK Vezetőség megbízásából szerkeszti és kiadja
vitéz KÖVENDY KÁROLY százados

Minden cikkért, közleményért szerzője felelős.

Előfizetési díj évi \$5.—

Minden levelet, hírt, közleményt és pénzádományt a
következő címre kérünk:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS

P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

Postafiókunkat egyházaink ajánlása után a kanadai postaiügyi minisztérium (Ottawa) hivatalosan bejegyezte.

Bajtárs, bízz a MKCSBK Vezetőségében, mely személytelenül és önzetlenül intézi világszervezetünk tájékoztató, nyilvántartási és segélyügyi szolgálatát.

Ludovikás díszelgés egy csendőr előtt

(A M. Kir. Ludovika Akadémia alapításának 160. évfordulójára)

Az 1938-as őszi elég sok izgalommal volt tele. Sorsdöntő perceket éltünk, hogy mi is fog történni. Végül a bécsi döntés alapján a békés megoldás jött és így a gyerekek alkalmazására nem került sor. Egy részét visszakaptuk Felvidékünknek, amelyhez ezer éves jogunk volt. Sokaknak adott ez a szerencsés alkalom, hogy a virágösön bevonulásban résztvehettek.

Emiatt húzódtott el a Ludovikára való bevonulásunk is. Pedig negyven csendőrhadapród-ludovikás várta a parancsot, hogy mikorra is kell jelentkezniük az Üllői úti Alma Materben.

Végre megjött a parancs és január 5-én öltöztettek be bennünket a Böszörményi úti Csendőrlaktanyában s még aznap délután már az ősi Ludovika Akadémia lakóivá váltunk.

Az akadémia öreg épületében a több száz akadémikus között már

Részletek a torontói csendőr múzeumból

Részletek a torontói csendőr múzeumból

nem volt feltűnő a kettős hajtókát viselő negyven csendőr hallgató. Hisz előttünk már két ilyen évfolyamot bocsátott szárnyra a Ludovika, hogy a csapattiszti kiképzés után beléjük öntsék a csendőrségi tudományokat is.

Negyvenen jöttünk össze az ország legkülönbözőbb részéből. De nemcsak ez tette érdekessé és tarkává a csendőr osztályt, hanem az is, hogy a mi osztályunk a Honvédségnek különböző fegyvernemeiből tevődött össze. A fegyvernemek királynője a gyalogság, — huszárok, tüzérek, műszaki alaku-

latok mind képviselve voltak. De volt közöttünk folyamőr és ejtőernyős is.

Elég hamar berázkódtunk a ludovikás életbe s azon belül éltük a mi külön életünket is. Jó barátságok születtek az osztályon belül és a többi akadémikus osztályok között is. Ki ki válogathatott a fegyvernemek hallgatói között.

Mindenkinek volt mit mesélnie az addigi életéről. — Mint rangidős osztályelsőnek, mindig akadt még hivatalos teendőm is évfolyamtársaimmal. Így őket én ismertem „hivatalból” talán a legjobb-

ban. A tanulás és a gyakorlati kiképzésekből jó volt egy kicsit néha kizökkenni egy-egy kimenővel, vagy kimaradással. Ilyenkor, a fehér asztalnál bor mellett még erősebbé váltak a baráti kapcsolatok. A gyalogosok legjavából való volt Bátor Karcsi. Vele igen hamar összebarátkoztam. Keménykötésű, zömök, félelmet nem ismerő, rámenős harcos volt. Vérbeli gyalogos. Bár én a pattantyúsoknál szolgáltam a Honvédségnél, mégis a barátságunk igen közelivé és megihitté fejlődött. Így tudtam meg a későbbi beszélgetésünk alkalmával, hogy Karcsi a Felvidék megszállása előtt is tevékenykedett. Önként jelentkezett a „Rongyos-ok”-hoz. Sokat ismertem én is közülök, hisz a fő kiindulási helyük éppen

Szabolcs és Szatmár vármegye területére esett. Persze bevetésre legnagyobb részük sohasem került. Hisz a történelem kereke másként fordult. — De Karcsi barátomtól megtudtam később, hogy voltak kisebb csoportok, amelyek a csehszlovák határon átszivárogtak s ott végezték a rájukbízott feladataikat. Persze ő nem szeretett dicsekedni, de mégis valahogy ki tudtam belőle venni, hogy ő is egy ilyen híres csoportnak a tagja volt. Ezzel a pár fanatikus harcosal jutott ő is át a határon, ahol igen sok kellemetlenséget és hadicélpontokban pedig elég sok kárt okoztak a cseheknek. Ilyen tevékenységekkel jutottak el egészen a lengyel határig, miután a cseh kopók egész komoly csapata erő-

Részletek a torontói csendőr múzeumból

sen a nyomukban volt. Feladataik elvégzése után sikeresen jutottak át a baráti Lengyelország területére. — Részleteket sohasem mondott barátom, pedig jól tudtam, hogy neki benne kellett lennie a legkomolyabb dolgokban is mindig.

— A Felvidék visszatérésével okozott öröm is alább kezdett hagyni s mi is erősen elmélyedtünk a tanulásban. Tanáraink, kiképző tisztjeink gondoskodtak arról, hogy ne unatkozzunk. — Az idő pedig így még jobban repült. Nemsokára elérkeztünk a nyár elejéhez. Készülődtünk a Kormányzó urunk születésnapjának a megünneplésére. Súlykoltatták velünk a díszelgést a díszmenetet, a puszkafogásokat. — Így érkeztünk el június 18-hoz.

A nagy díszelgő térségen az Alma Mater mögött már ott állott az egész Ludovika Akadémia. Gyalogos, huszár, tüzér osztályok. Ott állott a vegyes zászlóalj is, melynek egyik szakaszát a negyven csendőrhadapród adta. Csak a hajtókánk színe árulta el csendőr voltunkat, mert mirajtunk is rohamsisakok ragyogtak a júniusi napfényben, tölgyfalevéllal díszítve. Az Akadémia tisztikara, a századokkal szemben a Ludovika szobor előtt állott. — Felhangzott a díszjel és vitéz Kisbarnaki Farkas Ferenc vezérőrnagy úr, a Ludovika Akadémia parancsnoka megérkezett. Az ünnepség kezdetét vette. Elhangzott az ünnepi beszéd. Majd az Akadémia parancsnoka felolvasta a Legfelsőbb Hadúr kéziratát; „A Kormányzó Úr Öfömél-

Részletek a torontói csendőr múzeumból

tósága, az ellenség előtt tanúsított bátor és vitéz magatartásáért Bátor Károly csendőrhadapród őrmesternek a Magyar Kis Ezüst Vitézségi Érmét adományozta...” Hasonlóképpen az egyik beosztott főtörzsőrmesternek is ugyanazt a kitüntetést adományozta.

Közöttünk csendőrök között nagy volt a meglepetés, de egyúttal igen büszkék is voltunk. Karcsi barátom kemény léptekkel sietett ki a sorainkból és mint egy bronzszobor állott meg Farkas vezérőrnagy úr előtt. Egy pár pillanat múlva már ott ragyogott a vitézségi érem Karcsinak a mellén. A két kitüntetettet a Ludovika parancsnoka maga mellé állította s parancsot adott a díszmenetre. A Ludo-

vikás századok egymásután vonultak el a díszemelvény előtt. A zöld pázsit csak úgy döngött a lépések alatt. A szuronyok csillogtak, a kardok villantak s a rohamsisakos fejek pedig úgy vetődtek a díszemelvény felé, mintha dróton rántották volna.

A csendőr osztály teljes szívvel és lélekkel csinálta végig ezt a díszmenetet. Mindegyikünknek feszült a melle a boldogságtól és a büszkeségtől ragyogott az arca.

Felejthetetlen nap volt mindnyájunk számára ludovikás életünkben. A teljes Ludovika Akadémia tisztelgett és díszelgett egy hős csendőrhadapród előtt.

Nyugaton, 1968. aug. 20.

vitéz baranchi Tamáska Endre szds

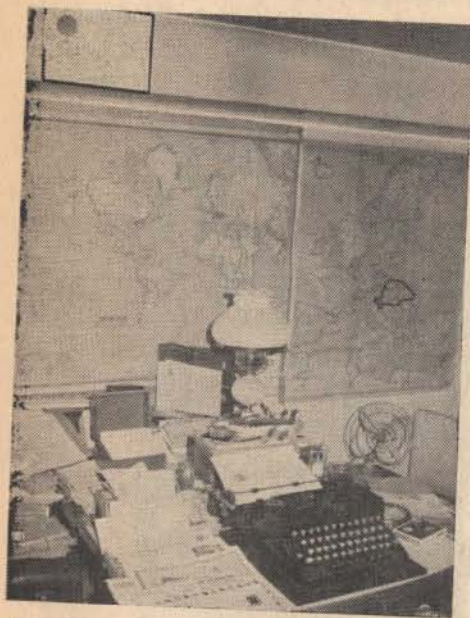
FELHÍVÁS!

Csendőr Bajtársak!

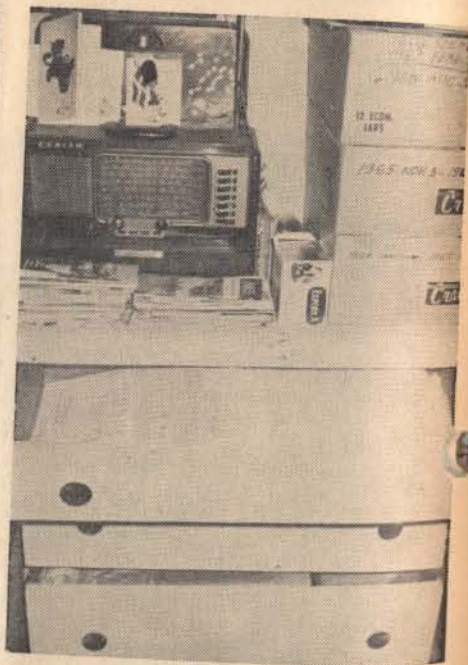
24½ évvel ezelőtt az utolsó magyarországi csendőrnapon egy döbbenetes üzenetet továbbított a magyar rádió. A Budapest védelmére rendelt 3000 csendőrből az utolsó 200 a körülfárt királyi várból küldte utolsó üzenetét. Már hetek óta nem volt kenyerük, napok óta vizük sem, üzenetük szerint életükkel leszámoltak, de megadásra nem gondoltak. Egyetlen hozzánk intézett kérésük ez volt: — „Családjainkról gondoskodjatok!” —

Aztán a rádió elnémult, soha többé meg se szólalt, a 200 utolsó csendőr sorsa beteljesedett! Csatlakoztak a már megdicsőült 2800 csendőr bajtárshoz. Csontjaik most ott porladnak Budapest különböző részein jeltelen sírokban.

Több ezer csendőr bajtársunk pihen még a Kárpátoktól a Semmeringig, kiket csendőr szolgálatuk vezényelt a harcba és tragikus magyar sorsuk taszított a sírba. Mikor még fegyverrel védték a magyar justt,

Az ügyvezető elnökre váró napi postamennyiség a MKCSBK központban, csak 15 levél

A MKCSBK központ dokumentum és irattára

a magyar tűzhelyeket, a családok és a nők becsületét, a harc már elveszett és minden küzdelem hiábavaló volt. Ezt ők tudták, mégis életükkel leszámoltak és harcoltak az utolsó tőlényig, utolsó lehetőségükig... Miért?

Mert ezt követelte tőlük magyar vérük, csendőr becsületük és az a tudat, hogyha ők el is esnek, utolsó kérésükhöz híven mi, az életbenmaradottak gondoskodunk családjaikról. Harcoltak, szenvedtek, nélkülöztek, hősi halált haltak, hogy nekünk időnk legyen csomagolni, életünket nyugatra menteni, de nem azért, hogy az ausztrál, vagy kanadai söripart fellendítsük, hanem hogy segítsük felépíteni a jövő Magyarországot.

Harcoltak és elesetek abban a tudatban, hogyha ők az életükkel biztosították a mi szabadságunkat, mi csendőr becsülettel gondoskodunk az ő családjaikról! Milyen kicsi az ő természetes kérelmük ahhoz az áldozathoz képest, amit ők hoztak értünk!... És mit tettünk mi?

Bajtárs, nézz a lelkedbe és kérdezd meg magadtól, megtetted e azt, amire elesett Bajtársaid kértek?

Fordítsunk egyet a kérdésen és képzeljük el, hogyha a szolgálati parancs bennünket rendelt volna a harcba, mi véreztünk volna, a mi csontjaink porladnának most a jeltelen sírokban, míg ők, akik az életüket nekünk köszönhetik, most nyugaton élnék világukat, akiket a sors kegyeibe vett, fényűzően, gondtalanul dúskálnának a jólétben... A mi özvegyeink és árváink pedig a vasfüggöny mögött tengetnék sanyarú, sivár rabszolgaéletüket!

Részletek a Bajtársi Levél szerkesztőségéből

Hogy esne ez Neked Bajtársam? Úgy gondolom, ezzel a kérdéssel megadtam a feleletet annak az ausztráliai Bajtársamnak, aki néhány évvel ezelőtt, mikor a karácsonyi segítőakció közeledtekor kis hozzájárulást kértem, kérges szívvel ezt kérdezte: — „Hát, mikor én szükkölködtem, rajtam ki segített?” —

Bajtársam, gondoldj a hősi hamvakra, a koponyák Rád meredő vádló szemüregre és lásd be, hogyha azok nem álltak volna a vártán, akkor Te most nem volnál itt! Nem élhetnéd viszonylagos gondtalan életedet és képzeletedre bízom, hogy kitaláld, Bajtársaid hősi kiállása nélkül mi lett volna Veled?

Ki segített rajtunk, mikor mi szükkölködtünk? Ezeknek a félisteneknek köszönhetjük, hogy egyáltalán még létezhetünk!!!

Jól tudom, hogy az összeomlást követő zavaros években egyikünk élete, szabadsága se volt biztonságban és bizony sokszor egy falat kenyérünk se volt, de azóta 24 év telt el, azóta megjavultak az állapotok, azóta többé-kevésbé mindannyian révbe jutottunk, biztosítottuk jelenünket, jövőnket és minden nap terített asztal vár bennünket.

Ha eddig nem gondoltál arra, hogy mivel tartozol halott Bajtársaidnak és elhanyagolt családjaiknak, most jusson eszedbe, hogy adós vagy nekik! Ha ezer évig élsz is, akkor sem tudod letörleszteni azt az adóságot, amivel tartozol nekik!!!

Mindezt azért írom, mert központi vezetőségünk körlevélben kérte fel a MKCSBK csoportjait és szórványait, hogy a karácsonyi segítőakcióra fejenként öt dollárt adjanak és csendőrlapunk költségeinek fedezésére ugyanannyit.

Ne gondold, hogy sok ez! Most ez a tíz dollár egy évben még egy nyugdíjasnak sem lehet sok! Ez a legkevesebb, amit Testületed emlékének és a rászorulóknak megtehatsz! Ha büszke vagy csendőr multadra, ne habozz megadni ezt a minimumot!

A tőkés országokban mindenkinek megvan a maga pénzügyi programja, terve és költségvetése, ne hagyj ki költségvetésedből ezt a minimális összeget! Ne forduljon többé elő, hogy csendőr ezredes és főtörzsrőmester Bajtársaink özvegyei önkezükkel vessenek véget életüknek! Az óhaza nyomora, az új rendszer kizsároltsága ne kergesse a pusztulásba őket!

Otthon nem volt szégyenleni valónk, itt se legyen! Otthon 100%-ig teljesítettük utasításainkban előírt kötelességeinket, teljesítsük tehát hazánkon kívül is iratlan, de magyar vérünk és becsületes csendőrmultunk által követelt kötelességeinket utolsó leheletünkig Híven—Becsülettel—Vitézül!

ANTALFFY PÁL őrgy

vitéz Karsay alezredes . . .

(Bánatos monológ)

Karsay Bajtárs Te már bevonultál
Oda, ahová mi is követni fogunk!
A Hadurnál, ha jelentkeztél,
Jelentsd, hogy bizony sok a panaszunk!

Ellenünk fordult a félvilág,
A Téged tagadók birják a földet,
Seregged száma vésszesen csökken
S elfogyunk egy szálig, ha nem segítesz!

Uram! A földön nagy tüzek égnek,
Hitetlenek szitják s öntözik vérrel,
De a véráldozat nem a Tied
És nem Neked szól a győzelmi ének!

„Te meghaltál!”, így tanítják!
Csak az anyag lehet egyedül ur,
Nincsen Fiú, nincsen Szentlélek,
Nincsen menyország s Te sem vagy Hadur!

Egy maroknyi nemzet még él,
Erős hittel hiszi, hogy Te vagy az Isten,
Könnye vérével egybefoly s
Csak egyedül harcol Érted itt lenni!

Nem kérünk sokat Tőled Uram,
Csak országunkat és népét add vissza,
Hogy kik még nevedet félik
Legyen meg nekik Isten akarata!

BODÓ ANTAL őrm.

CIGÁNYOK

Késő novemberben, midőn a nap utolsó sugaraival búcsúzott a földtől, elgémberedett fázós tagjainkat melegítettük az internáló tábor udvarán. A külvilágtól szöges drótkerítés választott el bennünket. Az országúton haladókat jól láthattuk, azok is bennünket. Még a szakadozott csendőr ruhát viseltük.

Magam elé meredve néztem a földet, midőn zajos tarka csapatra lettem figyelmes. Cigányok! Ők is észre vettek bennünket és a legtrágább kifejezésekkel kiabáltak be hozzánk: „Bidös kakastollasok! Keltt esz nektek!”

Ismertem névszerint valamennyit. Köztük volt „Aranka néni” is. Az egész megye így nevezte ezt a vén boszorkányt.

Kárpátaljai emlék: csendőrijárőr a Hangya Szövetkezet boltja előtt

Pár évvel előbb egyik bajtársammal haladtam az osztályparancsnokságra. Elöttünk sietett Aranka néni is. Közeledtünk a virágüzlet felé. Ekkor ez a vén boszorkány, hirtelen felemelte az egyik reklám koszorút, de már iszkolt is. Mi utána, elkaptuk és koszorúval együtt bevittük az osztályparancsnokságra. A bejáratnál találkoztunk a felejthetetlen emelkedű vitéz Pászthóy Ernő alezredes úrral.

„Na te vén boszorkány! Te! Város szégyene! Megint mit loptál? Koszorút?” Kérdezte az alezredes úr.

„Miltóságos Tábournok Úr! Vákujjak meg, ha nem igazs! A kosorú ki volt dobva az ajtó elé!” Védekezett a banya. Midőn azonban látta, hogy a lopás be van bizonyítva, próbálta az alezredes urat megengesztelni: „Miltóságos Tábournok Úr! Ön is érző ember, gondujja el, hogy szegény apjuk mint van a temetőben, itt a halottak napja és nincs kosorú a sírján. Rítt elkeltem, mikor rá gondútam, eszirt vittem el.”

Aranka nénit a rendőrségnek adtuk át.

A háború után nagy hangjuk lett a cigányoknak. A közélet minden funkciójában meglehetősen találni őket.

A városban a lopások, betörések mindannaposak lettek. A rendőrség szinte tehetetlen volt. Rendőri felügyelet alatt voltam, midőn a sors megint összehozott Aranka nénival és leányával a Sánta Gizával. Már szabad volt nappal kimennem az utcára, nem tudtam betelni a gondolattal, hogy emberek között lehetek ismét!

Ujságot vettem, lámpaoszlopnak támaszkodva olvastam. Néha felpillantottam. Ezt csak megszokásból tettem.

Egyszer csak látom, hogy Aranka néni a Sánta Gizával a túloldalon a hentes üzlet előtt áll. Jól láttam azt is, hogy az üzletben egy vevő és az elárúsító tartózkodott csak. Aranka néni és a bicegő Giza többször le és felmentek az üzlet előtt, de mindig benéztek. Na ezek készülnek valamire! Gondoltam. Tényleg! Kivárták a kedvező pillanatot, a nyitott ajtón beléptek és alsó szoknyájukon levő zsákszerű zsebbe tüntettek el minent. Húst, szalonnát, kolbászt.

Átrohantam az üzlet felé, közben segítségért kiáltottam. Tanukra volt szükségem. Megálltam az ajtóban és a menekülni akaró két cigányszszonyt feltartóztattam. Pillanatok alatt óriási népcsofódület állott az üzlet előtt. Az elkeseredett nép ajkáról fenyegető kiáltások hangzottak el: — „Agyon kell verni az ilyen férgeket!”

Aranka néni és Giza megismertek. Dühötől és csodálkozástól eltorzult arccal néztek reám. Aranka néni ráncos boszorkány száját artikulátlan hangok hagyták el, de a tört szavakból az értelmet meg lehetett érteni.

— „Irmester Ur! Hogy magukat az Isten nem tudta halomra degleszteni!” —

Közben a hangulat mindig fenyegetőbbé vált a tömegben. Erre már

megszéppent a két tolvaj. „Irmester Ur!, az Istenért! Ne hagyjon bántani bennünket!” — Kérlelt a Sánta Giza.

„A két tolvajt bevisszük a rendőrségre, ha közben nem találkozunk rendőrrel!” — Szóltam a tömeghez. Szavaimra csend lett.

Épületes látványt nyújtott, amidőn a rendőri felügyeletes csendőr a néppel együtt kísérte a két cigányasszonyt.

Közeledtünk a rendőrség épülete felé. Géppisztolyos rendőrök rohan-

Történelmi értékű hazai levelezőlap: a lapot írta Szarka Mihály csendőr 1910 dec. 20-án, megérkezett Kanadába Brantford-ra 1911. jan. 9-én a kivándorolt bátyjához. A levelezőlap a leányától került a Bajtársi Levélhez. A képen Szarka csendőr és járőrtársa egy bilincselést hajtanak végre a nemesvidi őrskörletében (Somogy vm) egy bűncselekményért elfogott gyanúsítottan. Szarka csendőr később thts rendfokozatban őrsközpontparancsnok volt. Született 1886-ban, elhunyt 80 éves korában 1966-ban Csönge községben, Vas vm-ben. A Testületnél 1908-tól 1936-ig szolgált. 1945 után minden nyugellátás nélkül tengődött a bolsevista paradicsomban. Leszermazottainak hálás köszönetünk e történelmi emlékért!

tak elő a kapun, nem tudták elképzelni, mit akar a hangosan fenyegetőző tömeg.

A két cigányasszony és én ott álltunk a bűnügyi osztályt vezető százados asztalánál. Röviden vázoltam a tényállást, néhány tanú is bejött, a tolvajok azonban tagadtak. „Csendőri rágalom az egész!” Ilyen és hasonló „piszkos csendőr” szavakkal védekeztek.

A százados tárgyilagos volt, a szemtelen tagadásra méregbe jött. Felugrott az asztaltól, kezei ökölbe szorultak, azt hittem szájon veri a két némbert.

„Hozzásánk ne merjen nyúlni! Mi sábad mágyárok vagyunk!” Kiáltotta Aranka néni. A százados elcsendesedett, majd felém fordulva halkán a következőket mondotta: „Ezekkel csak ti tudtatok bánni!”

A százados elismeréssel adózott az új társadalom kitaszítottjának, a rendőri felügyeletes csendőrnek.

Láttam a helyzetet, már megszólalhattam. A kérdéseket egymás után én adtam fel a tolvajoknak: „Tehát beismerik, hogy alsó szoknyájukra varrott zsákokba tették a húsárút?”

„Igen! De az inas adta nekünk! Ezzel fizetett szerelmi találkozásaimért!” Válaszolt a Giza.

A helyszínre mentünk ki. A százados kérte, menjek velünk: „Pajtás, jó lesz, ha Te is ott leszel!”

„A két cigányasszonyt külön választani!” — Adtam ki a rendelkezést. Az üzlethelyiségben álltunk. A helyiségnek négy ajtaja: utcára, udvarra, lakás folyosójára és raktárba nyitlak.

„Melyik ajtón jött be az inas?” Kérdeztem Aranka nénitől. Az udvari ajtóra mutatott. „Elvezetni!” — Mondottam.

Bebecgett Giza egy másik rendőrrel. „Melyik ajtón jött be az inas?” Fordultam feléje.

A lakás folyosójára mutatott.

A két tolvajt a rendőrség letartóztatta. A szegény holtra rémült inas megnyugodott.

Utoljára 1955-ben láttam Aranka nénit. Semmit nem változott. Olyan volt, ahogyan évtizedekkel előbb megismertem — ráncosképű, fogatlan, kenderhajú vén boszorkány. Csendesen pipázott országúti putrija előtt. Élvezte, hogy „sábad mágyár!”

A történetnek volt még más erkölcsi hatása is. Ha a századossal találkoztam, nem tudtam köszönésben megelőzni. Sokszor ismeretlen rendőrök, hangtalanul, tisztelegve köszöntek nekem, a rendőri felügyeletes csendőrnek.

Nagy János őrm

Kaptuk a következő levelet:

„Időmilliomos lévén, majdnem hetente előveszem a régebbi Bajtársi Leveleket, melyeket „összekötő kapocs”-nak neveztem el. Az új B.L.-ekben, mikor azokhoz az oldalakhoz érkeztem, ahol a szerkesztő pénzbeli segítséget kér és bocsánat a kifejezésért, könyörög és szinte koldul, ilyenkor a szégyenpír önti el az arcomat! Örökké vallom és állítom: szégyeljék magukat, akiket illet! Van-e ezekben a bajtársakban csak egy parányi bajtársi érzés és hazaszeretet, akik hallani se akarnak arról, hogy néhány dollárral, vagy márkával ők is hozzájáruljanak a B.L. szerkesztésével és kiadásával járó költségek fedezéséhez? Szerintem nincs!

Nincsen pedig azért, mert kezdik elfelejteni, vagy már el is felejtették, hogy az emigrációba szorult volt m. kir. Csendőrség tagjai, tán már tudni se akarnak felőle a befogadó új hazában élvezett szabadság és jólét következtében. Az ilyen kérgesszívű bajtársak azt hiszik, hogy a B.L.-t valami szenteltvízfélével is elő lehet állítani? És még azt is elvárják, hogy a posta ingyen szállítsa a lakásukra?

A kegyetlen sors következtében szétszóródtunk ezen a földnek nevezett tengerkoszorúta sárgolyóbison! Örök hála a Mindenhatónak, hogy véleményem szerint a kivándorolt bajtársaimnak 80-85 %-a időben és szerencsésen révbe ért. Köztük szép számmal élnek olyanok, akik szerencsésükkel párosult szorgalmuk, példás családi állapotuk következtében gondtalan életet biztosított számukra a sors mind Európában, mind tengerentúlon. Sajnos, közülük is vannak egyesek — akinek nem inge, ne vegye magára — akik habzsolva olvassák a B.L.-t, de arra még egy centet, egy pfenniget se fizettek! Vissza nem küldték a szerkesztőségnek, még életjelet se adtak! Hogy élnek, azt onnan tudják a szerkesztőségben, hogy a kipostázott B.L.-ek nem jöttek vissza! Szerintem az ilyen magatartás kimeríti az „ingyenellátás” fogalmát! Szinte hallom, hogy erre az igazságomra sokan kiabálják felém: — „Bugris paraszt!” — Én pedig a következőket kiáltom vissza nekik: — „Önök az új hazájukban is épp oly gerinctelenek, mint otthon voltak!”

Bajtársaimnak 15-20%-a kivételt képez, a rokkantak és betegek. Ilyenektől a szerkesztőség sem kíván semmit. Ez így is van rendjén.

A somogyi közmondás azt hirdeti: — „Ahol nincs, ott az Isten se adhat.” — De a szerencsés jólétben élő bajtársak, akik igenis tudnának adni s mégis elmulasztják, azokról önkéntelenül igen gyenge véleményem nyel vagyok.

Mindazoknak, kik nem ismernek, elmondom, hogy 1963 óta fizikailag munkaképtelen rokkant vagyok, egyedül élek, családom Budapesten, 67 éves vagyok. Mégis mellékelten küldöm újévi jókívánságaim mellett az 1969-es \$5.00 előfizetést! (1968-ban minden második nap 3 centet tettem egy B.L. jelzésű dobozba, december 31-én \$5.47 összeget számoltam össze. B.U.É.K. minden Bajtársamnak! Áldja meg az Isten a B.L. szerkesztőjét és segítőtársait, önzetlen munkájukon legyen Isten áldása!

Vancouver, 1969. január 14.

KOVÁCS GYÖRGY, II. szkv. szv. főtörm”

HIVEN — BECSÜLETTEL — VITEZUL

MINDHALÁLIG!

Szent István lett a védőszented!

Ereidben más vér keveredett,
de azt a csöpp magyar vért
nem hagyom elveszni.
Magyar nagymamának
csak Istvánkája lehet,
így foglak én Téged
míg élek nevezni.

Steven lettél kicsim itt
ez idegen világban
s ha majd mesélgetni fogok
a meghitt homályban
s ha majd megkérdezel egyszer:
miért hívsz „gramma” Istvánkának engem?
Az a könnycsepp, mi ráhull fejecskédre,
az lesz a felelet, válasz én helyettem.

Abban meg fogod érezni, hogy
dicső, szép lehet magyarnak lenni,
ha könnyet sajtol az aggodás,
hogy el fogunk talán veszteni.

De bizom és remélek,
magyar édesapád szívében
a vér nem válik vízzé,
Istvánka leszel Te minékünk
bár Stevennek hívnak
új hazánk kedvéé!

De ha egyszer mégis
föltáruul a Kárpátok övezete
szépséges igazi hazánk,
védőszented Szent István Király
haza vezérli Istvánkának maradt
ausztrál kis fiát, hűséges fiát.

És az az öt kis „Steven”
ki együtt látott itt most
napvilágot Veled:
véretekben föl-fölbuzog majd
az ősi napkelet.

NEMESMONOSTORY JENŐNÉ

HÍREK, KÖZLEMÉNYEK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK

A MKCSBK kanadai csoportjai tizenöt évvel ezelőtt nagyszabású bajtársi találkozót rendeztek, amelyet 1954-ben Wellandon, a másodikikat 1955-ben Hamilton határában. A MKCSBK vezetőség 1970 júniusában ismét tervez egy nagyszabású MKCSBK világtalálkozót az összeomlás és hazátlanulás 25 éves évfordulóján. A találkozó előkészületi munkái megindultak, a világtalálkozót a kanadai Fort Erie város határában rendezük Tóth Imre örm bajtársunk moteljében és 35 holdas farmján az amerikai-kanadai határon. Mint 1954-ben és 1955-ben történt, a találkozón szeretnénk nagylétszámú bajtársi kört látni, Buffalóból, New Yorkból, Clevelandból és Észak-amerikai távoli városaikból, köztük kanadai csoportjainktól is. 1954-ben a clevelandi MKCSBK vagy 15 gépkocsival érkezett és 55 csendőr bajtárs volt jelen, New Yorkból 3 gépkocsi 15 lelkes bajtársat hozott. A kanadaiakkal együtt 150-en voltunk! Igéretet kaptunk, hogy még Németországból és Angliából is lesznek látogatóink. Tájékoztatónkat idejében kiküldjük!

Értesülésünk szerint az emigráns magyar nemzethű szervezetek vi-

lágviszonylatban hatalmas arányú megmozdulást terveznek 1970 tavaszán, a szégyenletes trianoni béke, hazánk tönkretételének 50-ik évfordulóján. A megmozdulás a nyugati kormányok felé memorandumokkal, a szégyenbéke tragikus hibáinak feltárásával fog végbe-menni. A memorandumok fel fogják hívni a nyugatiak figyelmét azokra a súlyos és végzetes lépésekre, melyek hazánk megcsönkítésével az európai egyensúly felborulásához, 1945 után pedig a világegyensúly felborulásához vezettek. A MKCSBK világviszonylatban teljes erkölcsi és anyagi segítségével fog résztvenni ezekben a megmozdulásokban és szülőföldünk érdekében létfontosságú szervezkedésben csoportjaink és szórványaink is vegyék ki részüket!

A MKCSBK vezetőség a vezetőségen belül egy új szervezet létesített: a „külső megbizott” öröklöt állította fel. A külső megbizott kovási Bretán Sándor szds lett, ki beszéli az összes nyugati nyelveket, de jól bírja a szláv nyelveket is. Oroszul hosszú hadifogása idején tanult meg. Feladata az összes magyar és nyugati újságok hireinek figyelemmel kíséré-

se, magyar és csendőr vonatkozásban pedig a vezetőséggel egyetértésben szükség szerinti azonnali beavatkozás. A múltban ezt a feladatot az ügyvezető elnök látta el. Bretán bajtársunknak jó munkát kívánunk nehéz és fáradságos feladata teljesítéséhez!

A „Kanadai Magyarság” torontói újság tavaszi rejtvénypályázatán szinte az összes pénzjutalmakat csendőr bajtársaink nyerték! Szívvel gratulálunk Seregélyes Márton főtörm és Oláh Pál főtörm bajtársainknak, kik elvitték az első és második díjat (\$100, \$50), évi előfizetést nyert Gál József főtörm, könyvjutalmat Pásztor Béla főtörm bajtársunk. Lapunk, a Bajtársi Levél nyomdája Hamilton, Montréal és New York körzetében szerencsés „aratáshoz” juttatta bajtársainkat.

A torontói csendőrbálon 1969 februárjában résztvett családostul Kiss Károly amerikai százados, ki Hammond, Indiánából érkezett gépkocsin. Captain Kish még a második világháború után, Németországban segített sokat a menekült magyarokon, köztük csendőr bajtársainkon. A bálon jól érezték magukat s mi büszkén könyveltük el egy derék, fajtáját mindig segítő amerikai tiszt jelenlétét. Captain Kish Amerikában született, de ma-

gyarul kifogástalanul beszél. Lásuk őket máskor is!

Kubicza Kázmér vk. ezredes, a MHBK volt kanadai főcsoportvezetője a MHBK koszorús jelvényét adományozta 1968-ban három welandi csendőr bajtársunknak, a bajtársi életben felmutatott kiváló magatartásuk elismeréseként. Má-té János v. törm, Körmendy János törm és Kolozsváry Zsigmond szakv Bajtársainknak szívből gratulál MKCSBK központ!

A MKCSBK központ 1969 csendőrnapijára újabb nyolc érettségizett, vagy egyetemet végzett csendőr gyermekhez juttatta el a régi magyar, Körmöcbányán vert 10 koronás aranyat, külföldön felmutatott kiváló helytállásuk elismeréseképpen.

vitész Záray Emil vörögy, a volt hüvösvölgyi Műszaki Akadémia (Ludovika II.) utolsó parancsnoka egy nagyméretű, színes, Magyarország dombormű hegy és vízrajzi térképével lepté meg a MKCSBK központot. Ugyancsak ő küldte azt a meghatóan szép keskenyfilmet is, melyet a torontói csendőr vacsorán vetítettünk le, melyet a Horthy kormányzat propagandafilmként juttatott Belgiumba a harmincas

években. A film végigvezetett a magyar történelem különböző szakaszain és sokaknál feltépte a honvágy sebeit is! Vezérőrnagy úr köszönjük!

A torontói „Forum Books” cég Magyarországról megszerezte a régi Monarchia egyik leghíresebb ezredének, a 82-es „Vasszékely” gyalogezred történetének vaskos könyvét. A könyvet meghatódva olvastuk. Az ezred háromszor semmi-lyen meg az első világháborúban, a legkeményebb harcokban: Volhíniában a Bruszilov offenzíva megállításakor, 1916-ban, az áruló román csapatok visszaverésekor és végül 1918-ban, az olasz Dolomitokban az összeomláskor. Az ezredben több csendőr szolgált pályája előtt, köztük az arany vitézségi érmes vitéz Geröffy Géza alez is. Igen sok csendőr bajtársunk származik vasszékely szülőktől.

Aage Gyldenfalk tb. csendőr bajtársunk elküldte Dániából a két háború közt készült „Igazságot Magyarországnak” című propagandakönyv angolnyelvű példányát a „Justice for Hungary”-t. Meghatódva olvastuk, mily erőfeszítéset tett annak idején a Horthy kormány szülőhazánkat ért igazságtalanságok jóvátételéért. A könyv igen szép kiállítású, ragyogó képeket, térképeket közöl, bő statisztika-

kával világítja meg a nyugatiak erkölcsstelen butaságait, amit az európai egyensúly felborításával, Nagyrománia, Jugoszlávia és Csehszlovákia műállamainak megalkotásával végeztek. A fentieket mind felhasználjuk a trianonellenes tiltakozásainknál.

Egy Kaliforniában élő százados bajtársunk, megcsömörölve a feketék hosszú garázdálkodásai miatt, egy tervet dolgozott ki, hogy lehet megelőzni a négerék atrocitásait. Az utca blokk-ok védelméről van szó, a háztömbök egymásba kapcsolódnak és így a fehér negyed védeni képes magát. Ezt a feketék megneszelték s azóta nem is volt baj. A védelmi tervet ötletét ma már jóformán egész Amerika területén különféle név alatt át is vették. A megszervezett fehér lakosság így nyugodtan él és pihen éjszakánként. Dr. H. E. szds Bajtársunknak szívből gratulálunk, újabb dicsőséget szerzett a csendőr névnek!

A vezetőség ügyvezető elnöke résztvett Torontóban a szabadságharcos világszövetség ünnepi vacsoráin 1969. március 15-én és május 31-én. Alkalma nyilott beszélgetni a nagy magyar emigráns politikusokkal és vezetőkkel.

Dálnoki Veress Lajos vezds úr, a következő üzenetet küldte az

emigráns csendőröknek: — „Madarjak továbbra is csendőrök! Ezalatt azt értem, hogy le a kalapot, ahogy Ti dolgoztok idekint. Dolgozom a II. világháború történetén, ebben a könyvben külön fejezetet adtam a m. kir. Csendőrségnek. Világháborús magatartások is példás volt!”

Dr. Eckhardt Tibor pedig a következőket üzent: — „Vezessen haza Benneteket az Uristen! Sajnos, én nem tudok Veletek menni, az én időm lejárt.”

Idős, de mégis aktív és eredményes magyar vezetőknek további jó egészséget kívánunk az emigráns csendőrök!

Szívből gratulálunk Körmendy János örm. bajtársunk Margaret feleségének, ki a minneapolis-i iparművészeti szakiskola levelező tagozatán (Minnesota, USA) oklevelet nyert. Margaret festményeiben, rajzaiban már sokszor gyönyörködtünk Wellandon. Alpesi festményei különös östehetséget árulnak el.

Az amerikai republikánus párt Washingtonban a nemzetiségi osztály igazgatói posztjára Pásztor László szabadságharcos vegyész-mérnököt nevezte ki. Pásztor László csendőrbarát, a Bajtársi Levél régi olvasója, hosszú börtönévei során a csendőröket is megismerte.

Nixon elnök környezetében folytatott fontos és életbevágó munkájához sok szerencsét kívánunk!

A Magyar Cserkész Szövetség 1969 nyarán július 5 és augusztus 2 közt ismét megrendezi a tavalyihoz hasonló iskolatábort a Sik Sándor cserkészparkban Fillmore, N.Y. USA-ban. Az érdeklődők irjanak: Rev. Kőváry Lajos, Celanctus School, 167 Windsor Ave., BUFFALO, N.Y., USA. 14209. Küldjünk el minden csendőr gyereket!

Sárosy Tibor, 22 éves újamerikai magyar fiú a Vietnámban hősi halált halt bátyja: Sárosy István tengerészgyalogos emlékére egy német BMW motorkerékpáron megjavította a transzkontinentális rekordot New York és Los Angeles között. A 4323 km-es utat állandóan hajtvva, pihenés és alvás nélkül 45 óra 41 perc alatt tette meg. Teljesítményét a világlapok méltatták. A gyalogló rekord után (vitéz Serényi István) most a miénk a motorkerékpáros rekord is! Sárosy Tibornak szívből küldik elismerésüket az emigráns csendőrök!

vitéz Duska László vb. szds, a kanadai Széchenyi Társaság alapítója, a MHBK h. vezetője Calga-

ryból Torontóba utazott és a torontói egyetem illetékeseivel tárgyalta és elintézte a magyar tanszék felállítását. Az egyetem azonban \$10.000.00 összeget kér a tanszék felállítási költségeire a torontói magyarságtól, a költségeket később az egyetem fedezi. A fenti költségek előteremtésében részt vesznek a torontói csendőr bajtársak is.

A Kanadai Magyarok Szövetsége által életrehívott „Magyar Kultúrnap” is a magyar iskolákat, a magyar egyetemi tanszéket szolgálja. A torontói csoportunk ezévből \$200 összeget szavazott meg célra.

A németországi Hildesheimből kaptuk a következő levelet: — „Lábam elvesztése óta betegeskedem, újabban vesebajjal is kinlódok. Fővényesi Jóska is beteg volt. Kucska János köművesként dolgozik, Gál is jól van már, ő a májával volt kórházban. Szászi, Illés és Kardolec sokat dolgoznak, szegény Illés sokat szenved, évente beviszik a tudószanatóriumba. Isten áldja meg a vezetőséget a 10 dolláros segítségükért, hogy ezt tovább folytathassák a rászorulókéért. Bódi Gábor sorcső szakv.”

Calgaryi csoportvezetőink írta 1968-ban a következőket: — „Cso-

portunk nem túlnagy létszámban, de gyűléseinken a bajtársak 90%-a megjelenik, a bajtársi élet aktívnak mondható, csoportunk él és működik. A calgary-i magyarság körében — dicsekvés nélkül állíthatom — nagy megbecsülésben és tiszteletben állunk. Ha rendezünk valamit, a probléma az, hogy túl sokan akarnak jönni és nem férünk el a teremben. Egy évben két rendezvényt csinálunk: ősszel egy teastet, februárban a csendőrnapot. Ezenkívül nyáron egy közös pikniket a MHBK-val”. — Szívből gratulálunk derék Calgary-i Bajtársainknak! Az ügyv. is ezt látta.

A MKCSBK vezetőség tiszteletbeli csendőrré avatta 1969 csendőrnapiján a következőket: Bodnár Gábort, a Magyar Cserkész Szövetség ügyvezető elnökét, Noel Péter okl. mérnököt, az edmontoni magyar katonarádió bemondóját, Eszes Mátyás pc. fhdgy-ot, a milwaukeei bajtársak igaz barátját, Németh Géza t. zls-t, a valenciai bajtársaink barátját, végül Spalovszky Mihályt, a montreáli rk. egyházközség világi elnökét. Szeretettel köszöntjük őket sorainkban!

A MKCSBK vezetőség 1969 csendőrnapiján elismerő okiratát adományozta a következőknek, a MKCSBK-ért végzett munkájuk elismeréseképpen: Bodnár Gábor

tb. hdp. őrm, Noel Péter tb. cső, Eszes Mátyás tb. fhdgy, Németh Géza tb. zls, Koltai Imre őrm. Sashalmi Imre őrm, Szeberényi János őrm. Bajtársainknak.

A MKCSBK vezetőség a Csendőr áldozatkészség Emléklapját adományozta 1969. csendőrnapiján, a MKCSBK-nak felajánlott nagyösszegű támogatásuk elismeréseképpen: Urbin János szakv, Bata József őrm, Andróczi Ferenc M.Sc. őrm, Ragó János őrm, Várhalmos György főőrm. Bajtársainknak.

ifj. Székely Ákos US százados, Székely Ákos vk.szds fia Vietnámban hősi halált halt. Lelkiüdvéért mondott szentmisén milwaukeei csendőr bajtársaink teljes létszámmal vettek részt.

A chilei „magyar” követség ünnepélyt rendezett, melyre meghívta a santiágói chilei előkelőségeket is. A chilei nemzeti párt elnöke a meghívót visszaküldte azzal a megjegyzéssel, hogy ő csak az önálló és szabad Magyarországot ismeri el. Köszönjük chilei derék Bajtársaink felvilágosító munkáját!

Vasfüggönymenti tudósítónk jelenti: A tél Karácsonykor köszön-

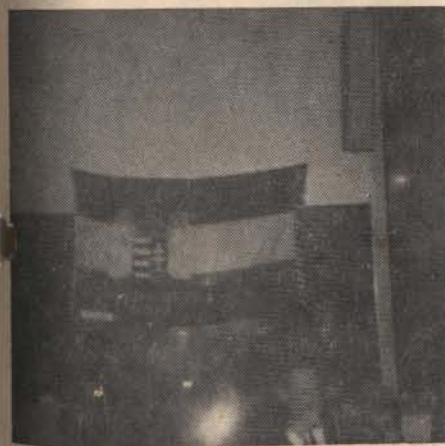
tött be félméteres hóval és 20C fok hideggel. Magyarországon vasuti szerencsétlenség következtében 42 iskolásgyerek életét veszítette. (Dec. 28-án Budapestről három autóbusszal turisták érkeztek Ausztriába, honnan 28-an nem tértek vissza a „földi paradicsomba”. Zergényi Tibor és három vasutas kollégája tehervonaton Burgenlandba érkeztek. Zergényi fűtő szabadulni akart és a visszatérő mozgó vonatról leugrott, a közeli ház udvarára futott és „Hilfe” szavakkal segítséget kért. A mozdonyvezető, Major László megállította a vonatot társaival a menekülő után szaladtak, Zergényit megfogták és eszméletlenül verték, majd feldobták a mozdonyra és tovább haladtak a magyar határ felé. Zergényi magához tért és újból leugrott a vonatról. Major mozdonyvezető a vonatot ismét leállította, Zergényit újból elfogták, összeverték, kezeit, lábait összekötötték és így szállították vissza Magyarországra. Két napos ÁVO-s kezelés után Zergényit visszahozták Burgenlandba az incidens kivizsgálására összehívott osztrák-magyar vegyesbizottság elé, hol Zergényi nyilvános köszönetet mondott társainak, hogy „ittas állapota ellenére hazasegítették”. Az osztrák tanúk ma is megdöbbenve emlegetik az esetet.

A Graz-ban megjelenő „Südstagespost” c. lap, a keleteurópai svábok lapja több számban sorozatos hamis és valótlan magyarellenes támadást hozott. Többek közt meghamisították a népességi sta-

tisztikát, szidalmazták a Horthy kormányzatot. Érdekes, hogy ezek a svábok Stájerországban — hol kommunista párt is működik —, nem a vasfüggönyöntúli kommunista vezetőket kritizálják.

Ezeket a megtévedt embereket most az ottani magyarok próbálják leszerelni.

Kiválóan sikerült a bécsi és wienernerustadi ludovikás világtalálkozó! A bécsi vacsorán 170 bajtárs vett részt, köztük 4 csendőr ezredes és 4 csendőr főhadnagy képviselték a csendőrséget. Az ünnepségen résztvett az egyik európai csendőrzászló is! vitéz Aghy Zoltán ezds Amerikából ment át az ünnepségekre. vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezds, a Ludovika

Egyik európai csendőrzászlónk, mely résztvett a bécsi ludovikás világtalálkozón

Akadémia egykori parancsnoka mondotta az ünnepi beszédet és ő helyezte el az emlékezés koszorúját a híres wienernerustadi osztrák katonai akadémia hősi emlékművén, hol sokszáz ott végzett magyar tiszt neve szerepel. Az ünnepi vacsorán rendezett kiállításon szerepelt a Bajtársi Levél is, mely mindenkor a katonaeszményt is szolgálja s teljes egészében hozta a ludovikás találkozó programját és meghívóját. Az ünnepségsorozaton az osztrák bajtársak példásan viselkedtek, a közös hősi katonamult minden résztvevő szemébe könnyeket csalt, látván a szabad Ausztria tradíciókon alapuló új véderejét és az osztrák akadémikusok diszmenetét. Az ünnepséget vitéz Ilinkay Dezső mérnök, t. szds rendezte és szervezte, hatalmas munkájáért köszönetüket nyilvánítják az emigráns csendőrök! Jellemző a magyar kommunistákra, hogy megpróbálták megkörnyékezní a ludovikás világtalálkozót, de nem volt szerencsésük, a hazai szennylapjaikban pedig egy csomó badarságot írtak össze. De hisz e valaki nekik odahaza? Biztosan tudjuk, hogy cikkeik a szenvedő és a feltámadásért epekedő hazai testvéreinkben örömet és reményt keltettek!

A mexikói olimpiai játékokon Magyarország ismét a babérok bábérját aratta 10 arany, 10 ezüst és 12 bronz érmével! Ismét tíz olim-

piai bajnokságot nyertünk és fiaink a nemzetek sorrendjében az USA, Szovjetunió és Japán után a negyedik helyet foglalták el. Megelőzték ismét a nagy nemzeteket, mint Németország, Franciaország, Olaszország, Anglia, nem is beszélve a többiről! A hazai kommunisták természetesen saját dicsőségüknek fogják fel fiaink és leányaink sikereit! A szakemberek azonban tudják, hogy a magyar fajta tehetségén kívül az 1923-ban a Horthy kormány által alkotott „Testnevelési törvény” tette naggyá a magyar sportot. A trianoni tragédiából kivezető utat és feltámadást kereső akkori kormányzat azzal a törvénnyel elérte az ifjúság kötelező testnevelését, megalkotta a Magyar Országos Véderő Egyesületet, a Testnevelési Főiskolát, a Honvéd Sporttanárképző Intézetet, gombamódra szaporodtak a magyar sportegyesületek, melynek eredménye lett 1936-ban a 10 olimpiai bajnokság és harmadik hely a nemzetek sorrendjében Berlinben. Ezek a sikerek azóta is megmaradtak, az akkori idők nagy embereinek nagy tetteit aratják ma a hazai kommunisták! Azt is elismerjük, hogy a jelen hazai kormányzat támogatja a sportolókat és a sport ma az egyetlen terület Magyarországon, hol az eredmény a lényeges és nem a párttagság. Így ifjúságunk százazrei szabad életet élnek a sportpályákon, honnan hiányoznak az ÁVO-sok! A mexikói olimpiáson résztvett vitéz Serényi István tb. csendőr bajtársunk

is, ki „Igazságot Magyarországnak” feliratú trikójában gyalogolt, futott és hívta fel a többmillióstömeg érdeklődését. Serényi Pistánk találkozott a magyar olimpikonokkal is, kik közül őt többen személyesen ismerték. Távozásuk után jutott el hozzá a magyar fiúk üzenete: — „Mi mindent megtettünk, ami tőlünk telt, hogy felhívjuk a világ figyelmét Magyarországra! Tibennetek van minden reményünk ezután, kik ott éltek a szabad nyugaton!”

Köszönjük Kiss Gábor fhdgy bajtársunknak, hogy elkísérte vitéz Serényi Istvánt mexikói útjára és lehetővé tette, hogy Pista Barátunk ismét igaz magyar ügyet szolgálhasson Magyarorszáért.

Az 1968-as new brunswicki csendőrnapon Orvos József a cserkészek nevében egy gyönyörű piros rózsacsokrot nyújtott át Zalántay János ezds bajtársunk feleségének, a csendőrök iránt érzett szeretetük jeléül.

Sydney-i bajtársak (Ausztrália) minden évben meglátogatják a temetőnkben nyugvó halott Bajtársaik sírjait és leteszik a kegyeletkoszorúit. Az idén ismét felkeresték a sírokat, hol Mátéffy István ezds, Petőcz László hdgy, vitéz Tarnay

Miklós Lőrnm, Dr. Hegedűs Mihály ezds, Dr. Véry Endre fhdgy és Tergegyei Győző főtörm. nyugszanak. A MKCSBK vezetőség tagjai ugyanezt teszik távoli látogatásaik során. Kérjük bajtársainkat, hogy kövessék a példát mindenütt, hol csendőr halottaink pihennek.

A Niagaravidéki csoport 1968. augusztus 4-én Pók József barátunk gyönyörű gyümölcsösében 70-évi összejövetelet tartott, melyen mintegy 70 vendég gyűlt össze.

E kis ünnepség a gyermekek vidám játékára, ifjúságunk értékes ismerkedésére kitűnő alkalmul szolgált.

A csop. vezető köszönetét fejezte ki azon három csendőraszszonynak, akik a februárban megtartott cső. nap előkészítésében különösképpen résztvettek. Köszönetük jeléül a csop. vezető e három asszonynak egy-egy kisméretű olajfestményt nyújtott át. Egy negyedik festmény kisorsolásra került, melyet egy buffalói csendőraszszony nyert meg.

Az egybegyűltek szalonnasütés és sörözgetés mellett, nagyszerű hangulatban a sötétedésig voltak együtt.

Az USA-ban működő Erdélyi Szövetség elnöke, Lőte Lajos vk. ezds felszólította az erdélyieket és

a magyar szervezeteket, hogy Nixon elnök romániai látogatása előtt táviratokat küldjenek a fehér házba és kérjék Nixon elnök pártfogását az elnyomott erdélyi magyarság védelmében.

A MKCSBK ügyvezető elnöke a következő táviratot intézte Nixon elnök úrhoz 1969. július 7-én: — „Nagyméltóságú Elnök Ur! Minden jel arra mutat, hogy a román kommunista kormány likvidálni akarja az erdélyi magyarságot. Arra kényszerítik a magyarságot, hogy olvadjon be a román nemzetbe, bezárták a magyar iskolákat és egyetemeket, megszüntették a kulturális intézményeket, eltiltották a magyar nyelv mindennapi használatát a közéletben, megkülönböztetést alkalmaznak a munka és lakásviszonyokban. Mély tisztelettel kérjük az Elnök Urat, hogy érvényesítse befolyását, hogy a román kormány hagyja abba a 3 millió erdélyi magyar elnyomását, kik ezer éve élnek ottani szülőföldjükön. Erdély ezer éven át Magyarország történelmi része volt! Isten áldja meg a védtelen magyarok pártfogásáért!”

Az emigráns sajtóból nyert értesülésünk szerint Fogarasi József alhdgy, milwaukeei csoportvezetőnk 70 évvel vállain bár, de résztvesz az ottani bajtársak vadászatain! Az ügyvezető elnök saját szemével győződött meg arról, hogy vitéz Ághy Zoltán ezds baj-

Egy csendőrvadász otthona a kanadai Sziklás hegységben

társunk unokái, 14-15 éves fiúk, mesterien kezelik a lőfegyvert. A feldobott agyagalambot minden esetben eltalálják!

Polgári László t.őrm bajtársunk a kanadai Sziklás hegységben, Kimitat határában 1968. őszén egy 1 éves jávorszarvas bikát és egy 260 fontos őzet (kb. 120 kb.) lőtt. A torontói csendőr vadászcsoport 1968. őszén Torontótól 800 km-re északra próbált szerencsét az őserdőben. Diana vadásztisznő a csoport egyik kanadai tagját jutalmazta, ki egy 900 fontos szarvas-tehenet lőtt. Vadászszokások szerint az egyik 130 fontos lábat mi kaptuk, melyet a vadász bajtársak felajánlottak a csendőrnapi vacsö-

rára. A jávorszarvas hús mindenkinek ízlett!

Kivonat a torontói csendőr vadásznaplóból: — „Hajnal óta jártuk az őserdőt szerencse nélkül. A friss hóban csak a jávorszarvasok és medvék néhányórás nyomait láttuk. Meguntuk a meddő küzdelmet a sarki széllel és bevonultunk szállásunkra. A nap sugarai már a fák hegyén jártak, de mégis magunkhoz vettük a sörétes puskát és kimentünk a közeli erdőszél felé. Fagyott, magas fűvel benőtt mezőn mentünk keresztül s fajdot kerestünk. Közeledett a sötétség, csak

a szél süvített s kedvünket szegte mindennek. Megálltam, cigarettára gyújtottam s visszafordultam a lebukó nap felé. Nem akartam szemeimnek hinni! Vagy 100 méter távolságban egy hatalmas madár röppent fel a füből s leült az erdő szélén a legmagasabb fára! Megbűvölve szittam cigarettámat s lassan elindultam a madár felé. Ott ült a 20 méter magas fán, a nap jól megvilágította hatalmas testét. Nem volt nehéz dolgom, lassan,

csendben célzásra vettem a magyar 12-est s elhúztam a billentyűt! Hatalmasat dörrent a fegyver az erdő csendjében, a nagy madár pedig esni kezdett, ágakról-ágakra, majd elém a friss hóra. Gyönyörű szép fajdtyuk volt, kb. 100 cm-es szárny szélességgel, 3 kg sullyal. Két nap múlva Torontóban egy csendőrbarát asszony ismerősünk sütötte meg, öten laktunk jól belőle, még ma is nyaljuk a szánkat, ha eszünkbe jut, oly finom

Egy 900 fontos jávorszarvas bevonszolása a szállásra nem könnyű feladat!

volt. A fajt tollait vadászcsoportunk tagjai havasi gyopáros vadászkalapjukon viselik.”

A Turáni Népek Érdekközössége világszervezet központjától 50 db. „Nap fiai” c. vastag folyóiratot kapott a MKCSBK központ. A füzeteket kiosztottuk torontói, hamiltoni és niagaravidéki bajtársaink között. Aki érdeklődik, kérjen mutatványszámot, a lap igen nívós, kiváló magyar szellemmel íródott. Cím: Papp Kálmán főszéktartó és szerkesztő, P. Rodriguez 1747. José L. Suarez. Prov. Buenos Aires ARGENTINA. Előfizetési díj évi 4 dollár.

Keressük Dr. Kovács István hgdgy bajtársunkat Ausztráliában! Feltalálás esetén írjon Dávid Sándor törzsrörmester bajtársunknak a MKCSBK címére! Vagy címét kérjük ugyancsak a MKCSBK központba.

Ausztráliai MKCSBK csoportjaink (Adelaide, Melbourne, Sydney és Perth) élénken résztvesznek a rabházáért folytatott szellemi küzdelemben. Részesei a „Mozgalom Erdélyért” c. szervezkedésnek, mely 17 prominens ausztráliai magyar vezető aláírásával nyomtatott memorandumot

küldött az Egyesült Nemzeteknek az erdélyi magyar irtással kapcsolatban, kívánva a békeszerződés és az UNO alapokmány megsértésének kivizsgálását. Csoportjaink ugyancsak résztvesznek az Ausztráliai Magyar Szépműves Czéh kiépítésén és bekapcsolódtak az amerikai Wass Albert mozgalomba. Gratulálunk derék Bajtársak, a vezetőség tiszteleg!

A MKCSBK vadászcsoportok jelvénye a havasi gyopár, kárpáti emlék, hol a hegyivadászok viselték. Beszerezhető olcsón akár Ausztriából, akár Németországból ottani bajtársaink útján. Fém gyopár, 5 cm-es átmérőjű, a felhajtott vadászkalap karimáján viselendő bal oldalon.

Csendőr vadász Bajtársak! Várjuk rövid, eredményes élményeitek leírását!

Calgary-i csoportunk vezetését (Alberta, Kanada) Szabó Gellért hgdgy vette át. További sikereket kívánunk! Köszönjük a volt csoportvezető: Dr. Fabó Károly hgdgy bajtársunk két éven át felmutatott kiváló munkáját!

Sao Paulói csoportunk vezetését (Brazília, Délamerika) Müller Antal örm vette át. További jó mun-

kát kívánunk! Elismerésünket és köszönetünket küldjük a régi csoportvezetőnek: Várhalmos György főtörm bajtársunknak, Szent László lovagjának, ki az elmúlt években a legpontosabb, lelelkiismeretesebb csoportvezetőnknek bizonyult! Havi jelentéseinek formája, tartalma az emigráció 25-ik évében is ugyanaz maradt, mint hazai őrsparancsnok korában, emigráns kötelességteljesítése, bajtársai iránt érzett szeretete mindenkor példa értékű!

A MKCSBK ügyvezető elnöke 1968. nov. 27-én levélben köszöntötte Mészöly Elemér vezérőrnagy urat, a MHBK új központi vezetőjét és a MKCSBK világszervezete nevében legjobb kívánságait tolmácsolta.

A honvéd testvérszervezet, a MHBK vezetője többek közt a következő kedves sorokat intézte a csendőr bajtársakhoz: — „Hozzánk legközelebb a csendőr bajtársak állanak. Végeredményben egyformán az állam fegyveres erejének tagjai voltunk és a háborúban úgyis szólnán teljesen eltűnt az a kis különbség, amely a békeszolgálatban alkalmazás szempontjából közöttünk fennállott. Mindezt azért írtam meg Neked, hogy a testülettel szemben érzett nagybecsülésemet kifejezhessem. ... Köszönettel vettem a Bajtársi Levelet. Azt teljesen elolvastam. Hazafias szellemben írt nívós lap, szórakoz-

tató olvasmány olyanoknak is, akik nem voltak a testület tagjai.”

A MHBK helyettes vezetője vitéz Duska László vb. százados, kit a csendőrök igen nagyra becsülnek, kiváló háborús magatartása és közismerten eredményes emigráns tevékenysége folytán. Duska László szintén közeli csendőrbarát.

A MHBK kanadai főcsoportvezetője pedig: Fülöpp József őrnagy, calgaryi csoportunk tb. csendőre, bemutatkozó körlevelét elküldte a MKCSBK központnak is.

Bajtársi szeretettel üdvözljük az MHBK új vezetőit s üzenjük nekik a régi katonaeszkünk alapján: Magyarország felszabadulásáért az emigrációban is közös az utunk! Együtt meneteltünk békében és háborúban, itt sincs más út számunkra: közös harc szülőhazánkért! MHBK-MKCSBK közt sincs különbség, az emigráció egyforma küzdő katonái vagyunk!

Bajtársi szeretettel köszöntjük Zöldi István bajtársunkat, az „Actualité Hongroises”, a „Párizsi Híradó” szerkesztőjét, nívós lapját örömmel olvassuk!

Egy hosszú börtönbüntetést, internálást szenvedett százados bajtársunknak IKKA csomagot küldött a központi segélyalapunk. Miután nyugaton senkit sem ismer s semmiféle kapcsolata nincs, soká-

ig nem tudta, honnan ered a váratlan ajándék. A véletlen lépett közbe és egy amerikai levélből tájékoztatást kapott. Öröme ma is határtalan s egyhangú életét beara-nyozta.

Folkusházy Lajos altbgy, a m. kir. Csendőrség volt felügyelője 1968. szept. végén töltötte be 86-ik életévét! Az emigráns csendőr szeretettel köszönti és további jó egészséget kíván!

Az emigráció 25-ik évében élünk! Csoportvezetőink világszerte változatlan erővel küzdenek, hogy fennmaradjanak a MKCSBK csoportok és szórványok. Feladatuk nehéz, fáradtságos. Munkájuk előtt le a kalapot, ahogy összeszedik az anyagiakat, ahogy végzik a csendőr szellem fennmaradását s ahogy támogatják a központot! A vezetőség tiszteleg előttük! Bajtárs, akárhol élsz, kövesd emigráns őrsparancsnokodat! Kérését teljesítsd, segíts neki munkájában is! Csak így érvük meg szülőföldünk felszabadulását!

CSENDŐR HÍREK SYDNEYBŐL:

A bajtársak csoportja részt vett a Magyar Cserkész Fenntartó Testület által rendezett cserkész ki-

ránduláson és ott eladott disznótoros ebéden. A kirándulás az épülőfélben lévő Sydney-i cserkész otthon építési költségeinek a fedezését célozta.

1968. november 1-én a bajtársak résztvettek a sydneyi temető kápolnájában tartott magyar szentmisén, amit Ft. Kandó atya halot-tainkért mutatott be. A Szentmise után a magyar temetőrészen nyugvó bajtársak és magyarok sírja felett tartottunk imát és meg-rázó szavakkal támasztotta fenn bennünk a magyar hitet dr. Török Béla csendőr barát bajtársunk. A magyar temetőben nyugvó bajtársak sírjára tölgyfalombos virág-csokrokat és gyertyát helyeztünk el emlékezésül, bajtási szeretettel.

1968. november 23-án a sydneyi csoport dr. Jani István házában tartott ügyviteli megbeszélést. Ennek során a Bajtársi Közösség ausztráliai fennállásának 20 éves évfordulóját 1969. június utolsó szombatján ünneplik meg, ami a Hősök Napjának előestéje. Az ünnepség előkészítésére felhatalmazták az ügyvezető csoportot. Ugyancsak határozatot tettek magukévá, hogy a Bajtársi Levél zavartalan megjelenésének biztosítására évi és fejenkénti 5 ausztrál dollárt ajánlanak meg a Központi Vezetőségnek a már szokásos eddigi egyéb hozzájárulásokon kívül. A megbeszélésen résztvett és kimentését bejelentett csendőrök felhatalmazták a csoport vezetőségét, hogy a Kanadában székelő központi vezető és annak tagjai mellett

egy újabb nyilatkozat formájában tegyen hitet. Köszönjük derék bajtársak!

Pittsburgban (Penn., USA) a Matthews Co. házi újságjában igen kedves cikkben méltatták vitéz baranchi Tamáska Endre szds bajtársunk munkáját, ki 10 éve dolgozik a cégnél, mint szobrászművész és a tizedik évfordulóra elkészítette a századik domborművű bronzplakettjét.

Ugyancsak szobrászművészként dolgozik vitéz Paxy Károly fhdgy bajtársunk is a kanadai Sudbury nikkalbányájában. Az elmúlt évben alkalmunk nyilott mindkét bajtársunk munkáját személyesen is megcsodálni. Szívvel gratulálunk nekik, mert a magyar becsületet öregbitik tehetségükkel!

Száraz András főtörm bajtársunk a MKCSBK muzeum számára rendkívül értékes ajándékokat küldött: jelsipzsinórt, a budapesti csendőr tiszti étkezde 2 tányérát, egy zöld ágytakarót és különleges értékkel bíró csendőrségi nyomtárványokat, köztük szolgálati lapot, tényleírást, mintavételi jelentést, erkölcsi és vagyoni bizonyítványt, nyilatkozatot, bűnjeljegyzéket, távirati űrlapot, személyleírást, statisztikai lapot, nyomozólevelet, bűnvádi eljárás űrlapot stb, stb. Szívvel küldjük köszönetünket és

elismerésünket, hogy ezeket a kincseket megmentette!

Orbán László ezredes bajtársunkat közlekedési baleset érte Buenos Airesben, félévig volt kórházban és utókezelésen. Mielőbbi teljes gyógyulást kívánunk!

Az „Európai Felszabadító Bizottság” buenos-airesi ágánál lelkesen és eredményesen tevékenykedő Nagyiványi Ödön szds bajtársunk újabb értékes memorandumot juttatott el a szabad világ országai összes kormányának „Figyelmeztetés a még szabad népeknek és kormányoknak” cím alatt, melyben felhívta a figyelmet az álarcba bújó bolsevizmus további veszedelmeire. Mert szovjetéknél a cél sohasem változik, mégha angyalbőrbe bújó liberalizálódást is mutatnak kifelé.

A csehek és szlovákok tákolmány hazájuk szovjet előzőnlése idején mindenütt tiltakozó gyűléseket rendeztek a szabad világban. Ezekre a gyűlésekre meghívták a magyarokat is. A szabadságharcosok közül igen sokan résztvettek magyar zászló alatt a tüntetéseken s ezzel 1956 eszméinek is hódoltak. Mint érdekességet említjük, hogy mind Ottawában, mind Torontóban a tömeg elénekelte a

nemzeti himnuszokat. A magyar himnuszt a meghatódott szlovákok százai magyarul és könnyes szemmel énekelték! A veszély napjaiban a két történelmi nép mintha egymásra talált volna! A kanadai tüntetéseken feltűnően kevés cseh vett részt. — „Mintha átszakadt volna Trianon átkos fala!” — írta a Kanadai Magyarság.

1968. augusztus 20-án ünnepelte hadnaggyáavatásának 50-ik évfordulóját Orbán László ezredes bajtársunk, a szombathelyi III. csendőrkerület egykori parancsnoka. A MKCSBK nevében Nagyiványi Ödön szds köszöntötte. A ritka szép jubileumon igaz szívből gratulál az összes emigráns csendőr!

EGY ÉVFORDULÓ KILÁTÁSAI

(Kivonat a „Kanadai Magyarság” 1968. november 23-i számából)

November 11-én múlt 50 esztendeje, hogy Kaiser Karl és Károly király aláírással jogilag is feloszlott az Osztrák-Magyar Monarchia. Elsősorban az osztrák és magyar politikusok rövidlátása oszlatta fel. Amit magunknak akarunk, nam adtuk meg idejében a kisebbségeknek. Párizsban csak megpecsételték a feloszlást. Ezt a formai elintézést nem kísérte egyhangú lelkesedés. Anglia vonako-

dott a feldarabolástól, az Egyesült Államok pedig egyszerűen megtagadta a jóváhagyást.

Később Churchill súlyos hibának minősítette a békekötésnek ezt a formáját. Ma már az érdekelt népek is ezen a nézetten vannak. A Szovjetunió kivül nincsen hatalom a világon, amely ne helyeselné a restaurálást. Nem a császárkirályság helyreállításáról van szó, hanem a dunamenti nemzetek föderációjáról. Ez a föderáció azután beolvadna az Európai Egyesült Államokba, amelynek megvalósítás még szintén hátra van.

Az angolok nagyon szeretnék, ha ez lenne a politikai fejlődés útja. A franciáknak, sőt a németeknek sincsen kifogásuk ellene. Persze, nekünk sem lehet. A volt Osztrák-Magyar Monarchia a Dunai Népek Föderációja néven is betölthetné a hivatását. Elvonná a Szovjetunió Demokles kardját Európa felől.

A volt osztrák-magyar monarchia utolsó törvényes császárának és királyának fia: dr. Habsburg Ottó 10 éves kora óta él emigrációban. Négy éves volt, mikor résztvett az utolsó koronázáson Budapesten s élénken emlékszik az eseményekre. Magyarul kifogástalanul beszél és ír, Németországban és Amerikában több bajtársunk hallotta beszédeit s Ottó királyi herceg magas tudásáról mind elismeréssel nyilatkoztak. A legma-

gasabb iskolákat végezte, több egyetemi diplomával rendelkezik, Európában ma sok helyen úgy emlegetik, mint a jövő szabada Európa egyik legkiválóbb politikusát, ki a legjobban ismeri a dunamenti népek történelmét, nemzeti-ségi helyzetét, gazdasági kapacitását. Nem valószínű, hogy valaha is császár, vagy király lesz a Dunamedencében, de sokan emlegetik, hogy nincs nálánál megfelelőbb ember az Európai Egyesült Államok elnöki, vagy miniszterelnöki posztjára. Nem származása miatt, hanem tudásáért!

Dr. Habsburg Ottó királyi her-

ceg kapcsolatban áll a magyar emigrációval, 56 éves és München mellett él népes családjával. Csak tavaly érte meg azt a számára nagy pillanatot, hogy hazatérhetett szülőföldjére, Ausztriába, honnan kitiltotta a baloldali szociáldemokrácia. Mióta előretört a keresztény néppárt, Dr. Habsburg Ottónak hívei is növekednek Ausztriában.

Dr. Habsburg Ottó olvassa a Bajtársi Levelet, arról elismeréssel nyilatkozott. Kérte, hogy adjuk át együttérzését azoknak a csendőr családoknak, kik a közelmúltban veszítették el hozzátartozóikat az emigrációban.

Az 50 évvel ezelőtt szétdarabolt Osztrák-Magyar Monarchia címere

Egyik bajtársunk kérte a következők ismertetését: — „Két évvel ezelőtt személyesen beszéltem ifj. vitéz Horthy Miklóssal torontói látogatásakor. Tőle tudom, hogy nem Braziliában, hanem Portugáliában él, ott egy kis birtoka van és amellet export-import üzlete is, hol csak magyarokat alkalmaz. Ugyancsak ő mondotta, hogy a kis Horthy István kitűnő vegyészmérnök, nős, immár négy gyermeke van. Jól beszél magyarul, csak semmi kapcsolata nincs magyar vonalon, miután Angliában él, magyarul csak édesanyjával beszél. Angol leányt vett feleségül, így nincs alkalma magyar érintkezésben élni.”

A „Kanadai Magyarság” híradása szerint Leka albán trónörökös 1968. őszén 3 napig Torontóban tartózkodott. Zogu albán király és gróf Apponyi Geraldin egyetlen fia 29 éves, nőtlen, Franciaországban és Angliában végzett egyetemet, csecsemőkorában menekült el az olasz támadás elől szüleivel. Hét nyelven beszél, köztük magyarul is, hisz 50%-os magyar vér folyik ereiben. A torontói albánok kitörő lelkesedéssel fogadták. Spanyolországban él, hol export-import üzlettel foglalkozik. Mily jó volna nekünk magyaroknak, ha Apponyi Geraldin magyarul beszélő fia lenne az albán király a Balkán félszigeten! Mert minden lehetséges, recseg-ropog a nem-

zetközi kommunizmus a kiábrándult százmilliók szívében. Már rég szabadok lennének, ha tőlük függenek. Az idő nekünk dolgozik!

A torontói csoportunk 1968. július 28-án rendezte szokásos nyári piknikjét Richmond Hill-ben, Ragó János örm bajtársunk festői farmján. Legalább száz fő vett részt a pikniken, 30 gépkocsival, köztük csendőr és honvéd bajtársaink, civil barátaink, köztük szép számmal a torontói „Liszt Ferenc kórus” Végh Klára tanárnő és énekművésznő vezetésével. Ott volt Tölgyesy vörögy úr zászlaja, a kanadai zászlónk, a Manlicher puska és a csendőr kardok földbe szurva. Estefelé étvágygerjesztő kis tábori konyhák füstjével volt tele a tisztás, egyidőben buzgón buzogtak a kis „gallonos” butykosok a résztvevők szomjának ol-tási szándékával. A tábortűz kezdetekor búcsúztattuk el az USA-ba távozó vitéz Debrődy György repülő százados bajtársunkat, a legendás „Puma” repülő vadászeszred 27 légyőzelmes hősét, kinek fájó szívvel kívántunk továbbra is sok szerencsét az egyik legnagyobb amerikai repülőtársaság szolgálatában. vitéz Török Bertalan v. törm, csoportvezető helyettes bajtársunk tréfás puskafogásaival szórakoztatott. Magyar farmon, magyar csillagok alatt a házigazda, Ragó örm akkora tüzet rakott, hogy a lángok a fák hegyéig érték!

Torontói csendőrpiknik a Ragó farmon 1968. nyarán

Nótázó társaság a torontói MKCSBK pikniken a hatalmas tűz mellett a Ragó farmon

Kanadában van fa elég! Volt is nóta bőven, hétfő hajnalban oszlottunk szét, rég nem tapasztalt kiváló hangulatban... A pikniken résztvett a hamiltoni és a niagara-vidéki MKCSBK csoportvezetőnk is feleségeikkel.

Dr. Hász István táborig püspök 1968. nyarán ünnepelte püspöki kinevezésének 40-ik évfordulóját Németországban, ami váratlanul német állami ünneppé vált. A hadsereg egy disszakaszt rendelt ki egy alezredes parancsnoksága alatt a speinsharti premontrai kolostorhoz, három frontharcos német csoport vonult ki zászlókkal, a bonni német kormány képviseltette magát, de ott voltak a környék Landrántjai, papjai és több ezer hívő. Magyar részről a burg-kastl-i gimnázium cserkészcsapata, énekkara, a SZHVSZ, kultúregyesületek, a Vitézi Rend és a Szent László Társaság képviselője jelent meg. Vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezds köszöntötte a magyar katonapüspököt, majd a németek fejezték ki jókívánásait. Püspök atyánk a következő kedves levelet intézte az emigráns csendőrökhöz: — „Kedves Barátom és Hivem! Kiváló, derék jó csendőrbajtársaim nevében is kifejezett nagyon megörvendezettő és felemelő jókívánásaiért hálás köszönetet mondok. Dr. Hász István püspök.” — Püspök atyánk emigráns életét egy svájci kolostorban éli, további jó egészséget kí-

vánnak neki az emigráns csendőrök!

A „RCMP Quarterly”-t, a Kanadai Királyi Csendőrség folyóiratát ezévből is megkapják összes kanadai csoportvezetőink, azonkívül az arizonai amerikai rendőrakadémia tanára is: Dr. Szabolcsi Béla szds bajtársunk.

Vasfüggönymenti tudósítónk jelenti: — „Egy grázi kolostorban élő magyar nővér egy magyar leánykacsoporttal községünkbe érkezett 3 heti üdülésre. A máltai lovagok kastélyában helyezték el őket. Ott jó helyük van. Estéknél munka után játszom a 6-12 éves magyar kislányokkal, ragyogó szemekben gyönyörködöm s az ő üdülésük az én ausztriai életem egyik kedves időszaka...”

Egy Ausztriába látogató csendőrbajtársunk közlése: — „A bécsi Ringen sétáltam rokonaimmal és barátaimmal, kik Magyarországról érkeztek pár napos látogatásra. Apácák jöttek velünk szembe. Rokonom és barátaim megálltak, szemüket könnyek borították el s úgy elkezdtek sírni, hogy egész megijedtem tőle. Utána megtudtam, hogy 23 éve nem láttak apácákat, a hazai kommunisták feloszlatták

a szerzetesrendeket, otthon nem látni se apácákat, se barátokat.”

Halál a kommunizmusra!

Visinszky szovjet külügyi népbiztos 1947-ben, a párizsi békekonferencián a magyar nemzetet „minden népek salakjának” és „Európa utonállóinak” nevezte. Ma ugyanezt mondják róluk kínai haverjeik és elvtársaik. Reméljük, hogy hamarosan a kínai elvtársak meg is eszik őket s a világ megszabadul Visinszky bandájától, de egyben a világkommunizmus fertőjétől is.

II. Erzsébet angol királynő és Kanada királynője a kanadai kormány előterjesztésére 1967-ben, Kanada 100-ik születésnapján a „Centennial Medal” kitüntetést adományozta Fülöpp József tb. örgy bajtársunknak és Dr. Gyallay-Papp Domokosnak, a Kanadai Magyarok Szövetsége csendőrbajtárs elnökének. Szívvel gratulálunk!

A torontói csoportvezetőnk, Dr. Szalontai Sándor g.fhdgy szabad idejében csillagászzal foglalkozik. Nyári estéken kertjében felállítja hatalmas, 400-szoros távcsövét és a távoli csillagokat kutatja. Sajat szemünkkel láttuk pl. a Saturnus gyűrűjét és a hold azon krátereit, hol az amerikaiak leszállnak a kö-

zeljövőben. Dr. Szalontai bajtársunk mindezek felett elérte, hogy csoportját meghívta a torontói egyetem richmond-hilli csillagászati intézetébe, hol a több emelet nagyságú óriástávcsövön a tejút Herkules csillagcsoportjához tartozó két csillagot láttunk, melyek 1337 fényévre vannak a földtől. Azaz, ha valaki ezekről a csillagokról a földgolyót figyeli, látja Árpád apánk elődeinek Etelközben gyülekező lovascsapatát... Körmeny János örm, niagara-vidéki csoportvezetőnk kertjében külön épületet emelt egyetemista fia számára, ki tudományosan foglalkozik csillagászzal. A wellandi „csillagvizsgáló” csendőr tulajdon, ott is gyönyörködünk már a távoli csillagokban. Fia, ifj. Körmeny

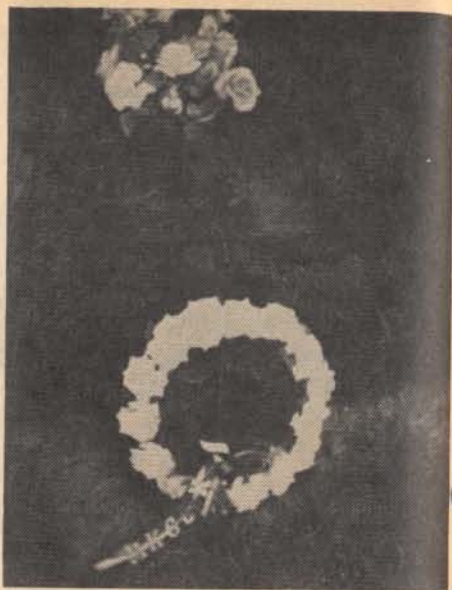

A tejúton lévő Herkules csillagcsoport, melynek egy csillagát láttuk a richmond-hilli csillagvizsgáló intézetében

János az egyetem befejezéséhez közeledik és 1969 nyarán ismét a richmond-hilli csillagvizsgálóban folytatja az egyetem által előírt tudományos vizsgálatait.

A torontói vadászcsoport 3 tagja 1968 őszén az ügyvezető elnök vezetésével a kanadai Sudburyba indult bajtársai látogatására és alkalmi vadászatra. A késő estébe nyúló hosszú úton órákig gyönyörködtek az északi fény pompás tünteményében. A sötét tiszta égen vörös, arany, zöld és sárga színben pompázott az északi fény. Utunk kiválóan sikerült. Vendéglátó házi-

Kecskés Miklós törzsőrmester sírja Sudburyban a MKCSBK koszorújával.

gazdánk: Nagy György őrm bajtársunk 200 holdas erdei farmján kiválóan éreztük magunkat és szorosabbra fűztük a bajtársi kapcsolatokat északi Bajtársainkkal. Az ügyvezető elnök a sudburyi Bajtársak jelenlétében tette le a bajtársi kegyelet koszorúit Sudburyban elhunyt Torbágyi József szds és Kecskés Miklós törm Bajtársaink sírjaira. vitéz Paxy Károly fhdgy lakásán csendőrnapi megemlékezést tartottunk a csendőr zászló, a Manlicher puska és a csendőr kardok jelenlétében. Meglátogattuk néhai Kecskés törm bajtársunk szép családját is, hol három árva és a megatódott özvegy néz-

Az árván maradt Kecskés család a kanadai Sudburyban, 1968. őszén

te Tölgyesy vörgey úr zászlaját. A legidősebb fiú ezideig a németországi Burg Kastl-ban végezte tanulmányait. Édesapja halálával itt-hon kellett maradjon. Vadászatunk sikertelen maradt, Molnár törm és Bagó őrm még a sötétben szerencsét próbáltak, de nagy vadakkal nem találkoztak. Bagó őrm surolt 22-es kispuskával egy fajdot, de az őriásmadás hastollait visszahagyva elmenekült az avarban. Sebj Fiúk, ősszel sokat lövünk!

Egy európai bajtársunktól kaptuk a következő levelet: — „Hidd el, nagyon szeretnék ismét Kanadába menni, szinte honvágyat érzek utána. Nagyon megbántam

már, hogy nem vándoroltam ki, ma már rendben lennék ott és meszebb Európától. Igen szeretem Európát, de nem tudom nézni haláltusáját. Mint egy nyulacska a kigyó hipnotizáló szemei előtt, összehúzza magát és csak abban reménykedik, hogy nem ma, hanem holnap kerül sorra. De hogy sorra kerül, azt biztosra veszem, hacsak csoda nem történik. De csodát Isten csak a bátrakkal tesz, a gyáváknak és elpuhultaknak hátat fordít és sorsukra hagyja őket. Ezért nem értem meg soha, miért vitték el az amerikaiak a NATO csapatokat Vietnamba és sorsára hagyták Európát...” — Mi Európa és Szülőhazánk után érzünk honvágyat. Európára úgy tekintünk, mint egy szentföldre s sorsa mindig érdekel,

Torbágyi József szds sírja Sudburyban a MKCSBK koszorújával.

Sudburyi csendőrnapi (Ontario, Kanada) 1968. őszi

érte mindent megteszünk. Ne higgyétek, hogy az USA valaha is sor-sára hagyja Európát! Mi itt más-képp látjuk és bízunk, hiszünk Európa feltámadásában!

Az amerikai Garfield-ben (New Jersey, USA) elhunyt Jámbor József, a Szent László Társaság USA széktartója. Haláláig csendőrnapi, a Bajtársi Levél olvasója és előfi-zetője volt. Gyermekai: Lajos, Pál, Ágnes és László, valamint veje: Bodnár Gábor elévülhetetlen érde-meket szereztek az emigráns ma-gyar cserkészmunkában. Jámbor József élete példa, halála súlyos veszteség. Vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezds úr az USA-beli Szent

László Társaság széktartójává vi-téz Tamáska Endre szds bajtársun-kat nevezte ki.

Valenciai csoportvezetőnk, vitéz Raffai János őrm a venezuelai Kor-dillerákban nyaralt 1968 nyarán családotul. Köszönjük a szép ké-pszepapot!

Németországban meghalt Dr. uzoni Zajzon Sándor tanügyi fő-tanácsos, a Magyar Cserkész Szö-vetség társelnöke, a Szent László Társaság protestáns lelkésze. Ha-lála után Farkas vezds úr a követ-kezőket írta a MKCSBK központ-nak: — „Pusztulunk, veszünk.

Most már lassacskán Nektek, az utánunk következő generációnak kell a vezetést mindenhol átven-netek.”

Híreink szerint kiválóan sikerül-tek az idei csendőrnapi is, erről tanuskodnak a beküldött csoport-vezetői jelentések is. A nagy sike-rek megnyilvánulnak az adakozá-sokban, ahogy csoportjaink a MK-CSBK központot támogatták fel-a-data teljesítésében. Sorrendben nagy csoportjaink: Toronto \$291, Sydney \$244.81, New Brunswick \$222.07, Montréal \$180, Niagara-vidék \$100, Calgary \$100 és a 7 fős british-columbii csoport 1000 százalékos adománya: \$200-on fe-lül! Adelaide: \$148.58, Valencia 139.54, Chicago \$120.29, Milwau-kee \$116.35. A vezetőség tiszteleg!

Ismét ki kell emelnünk a MK-CSBK torontói csoportját. Dr. Sza-lontai Sándor g. fhdgy és kiváló rendező gárdája az 1969-es csen-dőrnapi \$1.300 tiszta bevétellel zárta, a csendőrnapi a társadalom legnagyobb elismerését vívta ki. A torontói csoport híven multjához és characteréhez, bevételeit évről évre önzetlenül a magyar emigrá-ció céljaira bocsátotta rendelke-zésre. Csak így lehet támogatni egyházainkat, egyetemeinket, ifjú-sági szervezeteinket, iskoláinkat, csak így lehet értékes megbecsü-

lést szerezni a csendőr névnek! To-rontó példát adott!

Gratulálunk derék Bajtársak! A vezetőség tiszteleg!

Az élre törő sydneyi csoportunk (New South Wales, Ausztrália) Torontóhoz hasonló eredményeket kezd felmutatni és hasonló nevet vív ki magának a helyi társada-lomban Dr. Tamás Gyula szds és Dr. Jani István szds bajtársaink ve-zetésével. Szívből gratulálunk ne-kik, a vezetőség tiszteleg!

A sydneyi rk. magyar egyház-köztség héttagú világi vezetői kö-zül ketten csendőr bajtársak: Dr. Jani István szds és Koltay Imre őrm.

Cserkészotthont avattak Syd-ney-ben, melyet a város által ado-mányozott parkban építettek fel a helyi magyarság, köztük csendőr bajtársaink áldozatkészségéből. A megnyitó ünnepségen a MKCSBK-t Bogsányi József ezds és Dr. Jani István szds képviselték és nevüket beírták a cserkészek díszes ven-dégkönyvébe.

Bakonyi János őrm bajtársunk vitéz Karsay Jenő alez. úr emlé-

kére misét mondatott a garfieldi rk. templomban. Vancouveri bajtársaink teljes létszámmal résztvettek néhai Zákó András vörögy úr lelki-üdvéért szolgáltatott szentmisén. Ugyancsak az ő emlékére mondott szentmisén résztvettek a torontói bajtársak is.

A Magyar Szabadságharcos Világszövetség Dr. Pogány András tollából „Üzenet” címen „intő szót” intézett a magyar vörös diktátorhoz: Kádár Jánoshoz. Az emigráns sajtó egy része támadta a MSZVSZ-t ezért az üzenetért, hogy szóba álltak Kádárékkal. Szerintünk az üzenet hasznos volt és meg kell gyakran ismételnünk: hadd tanuljanak a hazai vörösök. Még meg is kellene fenyegetni őket!

A francia hadsereg 1968. május 19-én Luzancy-ban tartotta meg gróf Bercsényi Lászlónak, a francia huszárság alapítójának emlék-ünnepét. A magyarságot vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezds képviselte a fogadáson, hol a díszterem homlokfalát az alkotmányos szentkoronás magyar címer, a Bercsényi család címere, a magyar és a francia zászlók díszítették. Az ünnepségen, a Bercsényi kastély udvadáni ének és táncbemutatójával szerepelt a Burg Kastl-i magyar gimnázium nagy csoportja is. A francia huszárok eredeti egyenru-

hában lovasbemutatót tartottak, a Bercsényi huszárok diszelegtek, zászlótartók vonultak fel a hét francia huszárezred hadilobogói-val, végül a résztvevők gyönyörködtek a francia hadsereg kivonult alakulatainak pompás díszmenetében is. A meghatóan szép ünnepségen résztvettek franciaországi csendőr bajtársaink is.

Chicagói bajtársaink 1968. nyarán avatták fel a „Jegenyés tanyát”, Jegenyés Pál főtörm, csoportvezető bajtársunk új kis farmját a Geneva tó partján, ahová nyugdíjbamenetele után óhajtott visszavonulni. A bajtársi élet Chicagóban kiválóan mondható. Az egyetem nyári tagozatán 6 hétig ott tartózkodott Andróczi Ferenc M.Sc. őrm bajtársunk is, ki boldog volt, hogy oly derék bajtársak közt lehetett. Ő is dolgozott a Jegenyés farmon, kapálta a paradicsom, uborka és zöldségföldeket, de mire pirosodott a paradicsom, vissza kellett térjen West Virginiába. Jegenyés Pál még ma is emlégeti a kiváló Andróczi féle paradicsomot, amit feleségével befőztek s ismét várják „munkásukat”, hogy izlelje meg.

Az „Északi Fény” c. időszakos lap Montreálban 1968 évi 692. számá-

ban a csendőrnapi eszméjének hódolt. Hálásan köszönjük Dr. Csery C. Mihály bajtársunknak!

1968. nyarán, az egyik pittsburgi MHBK pikniken köszöntötték Deteky Ágoston alez bajtársunkat 70-ik születésnapja alkalmából, az 1969-ik nyári pikniken pedig vitéz Tamáska Endre szds átadta az Európai Frontharcos Szövetség érdemkeresztjét Deteky Ágoston alez bajtársunknak, ki immár másfél évtizede vezeti a helyi MHBK-t. A MKCSBK is szívből gratulál!

A Nagy Konstantin Lovagrend (Ordo Constantini Magni) tagjai sorába felvette vitéz Kövendy Károly szds-t, a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnökét és a Bajtársi Levél szerkesztőjét emigráns érdekei (főleg szociális vonalon) elismeréseképpen. Fenti nemzetközi lovagrend kancelláriája Svájcban él, a rendnek Északamerikában 40, magyarok közül 10 lovagja van, főleg volt katonák, tanárok közül.

A ludovikás gyűrű újból megrendelhető vitéz Ilinkay Dezső szds útján Ausztriából. Bővebb felvilágosítással a Vitézi Rend széktartói és hadnagyai szolgálnak világszerte. Az 1937-es cső évf. (Dr. Kuli) is jogosult a ludovikás gyűrű

viselésére. (L.A. 240 sz. napirancs, vitéz Farkas vörögy, L.A. pk.)

Keressük Kapitány Lajos volt montreáli lakos címét. Feltalálás esetén a MKCSBK központ címére kérünk hírt: P.O. Box 65, Islington, Ontario.

Varga Géza tb. százados bajtársunk Torontóban egy néhány éves, értékes mozgalmat vezet. Baráti köre keresztapaságot vállal és anyagilag támogatja a mai Magyarországon sokgyermekes családoknál született kismagyarokat. A babakelengyétől a pénzsegítségig minden támogatást megadnak az újszülöttek iskoláskoráig. Mozgalma terjed és újabb hiveket talál, ezzel próbálja áttörni a kommunisták abortusztörvényét és elősegíteni, ha kicsiben is, a magyarság születési statisztikáját, mely UN jelentések alapján a legalacsonyabb a világon, a magyar kommunisták „magas életszínvonalának” szégyenére.

Vasfüggönymenti tudósítónk jelentései Magyarországi turisták elbeszélése szerint a Csehszlovákia megszállására vonatkozó moszkvai parancsot a Kádár kormány megtagadta. Moszkva 3 óra ultimátumot adott a magyaroknak, utána szovjet páncélos egységek jelentek

meg, melyek szinte „beterelték” a magyar hadsereget a Felvidékre. A magyar csapatok nem kaptak löszert a nehéz fegyverekhez, mert nem bíznak bennük. A magyar fiúk örültek, hogy felvidéki történelmi magyar földön lehettek, de a lakossággal való beszélgetést a szovjet hatóságok hamarosan betiltották.

Montreáli csoportunk vezetősége egyre gyakrabban kap meghívást a város többi magyar szer-

vezetőtől, ami növekvő népszerűségüket bizonyítja. Ujabban résztvettek a Hungária Egyesület és a Szent István egyesület rendezvényein.

A torontói Rákóczi Szövetség megalkotta a „Rákóczi Historical Society” nevű helyi mozgalomát, melynek célja megoldást találni azoknak a magyarság szempontjából fontos javak, tárgyak, dokumentumok, emlékek stb. megőrzé-

A miskolci nyomozó alosztály díszmenete a szeretett parancsnok előtt 1941-ben

sére, amelyek a tulajdonosok halála után a másod és harmadgenerációs magyarság érdektelensége miatt veszendőbe mennének. Ecélből a meglévő anyagból rendkívül értékes kiállítást is rendeztek. Hasonló célból a MKCSBK vezetősége és csoportjaink már évek óta a csendőrmúzeum, a MKCSBK központ és a Bajtársi Levél céljaira állandó ingatlan, emigráns m. kir. csendőr laktanya megvalósítását tárgyalják és a lehetőségeket vitatják. (E számunk fényképeket is közöl a megmentett csendőr emlékekből.)

Bajtársaink világszerte sok kedves levéllel keresik fel a MKCSBK központot, sokan a Bajtársi Levélben megjelenő cikkekhez, írásokhoz gratulálnak. Sajnos, hely hiányában képtelenség e leveleket itt közölni, pedig igen fontos volna. A legutóbbi B.L. nagy késése miatt a szerkesztő többszáz levélben kellett megnyugtató választ adjon, ami ismételten a B.L. késését eredményezte.

A MKCSBK központ híven multjához, minden levélre azonnal válaszol, minden kérést elintézt, minden pénzadományt azonnal levélben nyugtáz a feladónak. 1968-ban az ügyvezető elnök háromezernél több levélre válaszolt. Mindent elintéztünk, függő ügy nincs. A Baj-

társi Levél késése esetén türelmet kérünk!

Emlék a multból: — „Posszert Jakab századost azért, mert egy országos feltűnést keltő bűnperben, perrend, szolgálati utasítás és tiltó parancs ellenére a nyomozást személyesen vezette, kihallgatásokat eszközölt, házkutatást, személymotozást elrendelt, a gyanúsított kihallgatását személyesen vezette, de mindezen szabálytalan eljárásával a csendőrségnek országos hírnevet szerzett, 30, azaz harminc napi szobafogsággal fenýítem meg. Schill sk. tábornok, a m. kir. Csendőrség felügyelője.” — (A gyilkos Dr. Frohreich Imre volt, Egyedy Artur ötezer holdas földbirtokos apósát fojtotta meg.)

A vezetőség ügyvezető elnöke 1969. februárban résztvett a nagyszerű montreáli csendőr vacsorán, hol az ünnepi szónok szerepét töltötte be. 1969. április 13-án a wellandi bajtársak kérésére részletes tájékoztatást tartott a MKCSBK helyzetéről Wellandon. 1969. május 16-án a courlandi csoport meghívására megbeszélést végzett, meglátogatta Pekáry István fhdgy ujjászületett és igen szép lovas örsöt, meglátogatta az „ellátó örsöt” a Dutch Hill hegyen, hol Kiss Gágor fhdgy és vitéz Szendi József örm, csoportvezetővel folytatott

megbeszélést és hoztak értékes javaslatokat. Hazafelé menet meglátogatta a rochesteri és churchvillei bajtársakat, majd a hamiltoni csoportvezetőnket. 1969. június 29-én meglátogatta Worthingtonban a szinte tragikus kimenetelű autóbalesetből felépülőben lévő Nagy György örm bajtársunkat. 1969. július 13-án a courlandi búcsún találkozott a londoni csoportvezetőnkekkel és dohányvidéki csendőr bajtársakkal.

Keressük Cilli József főtörm bajtársunkat. Aki tud róla, értesítést a MKCSBK központba kérünk! Öccse is csendőr volt. Győr megyében szolgáltak.

A Bajtársi Levél számára járőr-cikkeket kérünk! A csendőr szolgálat szépségeit és értékeit kifejező járőrcikkekben hiányunk van! A cikkek ne legyenek hosszúak, mert azt a nyomdánk nem szereti és anyagilag nehezen győzzük.

Sok csoportunk adós a MKCSBK központ anyazászlajára (Tölgyesy Győző vörge) küldendő csoport-szalagokkal! A szalagok leírását a B.L. 1965. március-áprilisi száma 35-ik oldalán közöltük! Kérjük csoport és szórványvezetőink intézkedését, mert a központi zászló so-

kat utazik, ilyenkor a MKCSBK erősségét hirdeti! A szalagok elkészítési ára elenyésző, mi elküldjük az anyazászló színes-szalagos fényképét emlékül.

Kivonat egy hazalátogató levélből: — „Az otthoni helyzetet leírni nem lehet! Az élet nagyon nehéz, pénz nincs. Mindent lehet kapni, de a munkás órábère oly alacsony, hogy nem igen vásárolhat. Pl. 1 kg sertéskaraly 35-40 forint, egy vasuti munkás órábère 7-8 forint. Ezért lehet mindent kapni, mert a zöm nem tudja megfizetni. A tisztviselők fizetése is igen alacsony. Az embereket lelkiileg törte össze ez a helyzet, ahol lehet, szabadon beszélnek és szidják a rendszert és az oroszokat. A legtöbben isznak, az alkoholba menekülnek.”

Horváth László főtörm bajtársunk 1967. nov. 1-én nyugalomba vonult Chicagóban. Nov. 25-én a chicagói bajtársak meglátogatták és emlékül egy értékes irattárcával ajándékozták meg. Horváth főtörm Bajtársunknak jó egészséget kívánunk!

Jegenyész Pál főtörm bajtársunkat, chicagói csoportvezetőnket a helyi Szent István rk. egyházközség tanácsosává választotta. Mun-

kahelyén pedig 10 éves szolgálata jutalmául arany nyakkendőtüvel, M-10 jelzéssel jutalmazta a Motorola rádiógyár.

Vasfüggönymenti tudósítónk nyitott szemmel jár! Kezébe került egy füzet, melyet Burgenlandról írtak az osztrákok. A füzet tele volt hamisításokkal, valótlanságokkal. Nevezett bajtársunk a füzetet elküldte Wass Albert professzornak, ki alaposan megírta a magáét a kiadónak! Így is lehet magyar érdeket szolgálni!

A sydneyi MKCSBK csoport 1969-ben ünnepli fennállásának 20 éves évfordulóját. Ugyanezt teszi a torontói csoport is és még többben. Beszámolóikat hozza majd a B.L. is. Csak tovább Bajtársak: Híven, Becsülettel, Vitézül!

Keressük vitéz Ugray Gábor alvezredes bajtársunkat! Európai hír szerint a szabad nyugatra érkezett. Aki hallott róla, értesítse azonnal a MKCSBK központot!

A Szent László Társaság az ausztráliai széktartóvá ismét csendőrt: vitéz Szombathy Lajos zls bajtársunkat nevezte ki. Szombathy

bajtársunk példás életével, a magyarság érdekeinek előmozdításával érdemelte ki e magas elismerést. Ő is egyike a küzdő MKCSBK csoportvezetőinknek, kinevezéséhez szívből gratulálunk!

Pittsburgi csoportvezetőnk: vitéz Tamáska Endre szds résztvett a Vitézi Rend USA szervezetének youngstowni Szent László ünnepségein, majd Clevelandban a Vitézi Rend zászlóavatásán. A díszbeszédben 300-an vettek részt. Itt találkozott több csendőr bajtársal is.

Egy európai fhdgy bajtársunk a következőket írta: — „Hitem és meggyőződéseim, hogy hivatásunkat még nem fejeztük be! A sors tartogat még egy felvonást, amit csak mi játszhatunk el a világ színpadán. Készítsd a népedet!” — Bár igazat írna a fenti bajtársunk. Hogy az idő érik, azt mi is érezzük!

Soós Péter örm bajtársunk két évvel ezelőtt Kanadába jött látogatóba Angliából. Megkedvelte Kanadát és munkát vállalt egy famegmunkáló üzemben. Szerencsétlenségére baleset érte és elveszítette 3 ujját egyik kezéről. A hatóságok kórházba vitték és így lett a baj! Kitudódott, hogy „csak” látogatóban van és munkát nem lett volna

A torontói MKCSBK csoport alapítói 1949-ben,
húsz évvel ezelőtt

szabad vállalnia. Szerencsére a bajban, rokkant illetményét élethozsztiglan kapja a kanadai állami biztosítótól. Már úgy volt, hogy megkapja a végleges letelepedési engedélyt, de aztán váratlanul a kanadai hatóságok visszaküldték Angliába azzal, hogy angol állampolgárként adja be a szabályszerű kivándorlási kérvényét. Ez megtörtént s mi bajtársi szívvel várjuk vissza Péter Bajtársunkat, kit időközben megkedveltünk s magunk közt szeretnénk látni élethozsztiglan! Soós Péter kétszer vett részt a torontói csendőrnapokon!

A hazai kommunista „Magyar Hírek” c. hazuglap újabb számaiban is rendületlenül foglalkozik a

csendőrökkel. A képes történetben (comic) minden alkalommal csendőröket ábrázolnak, amint a bajszos, rosszarcú, buta fenevadak ártatlan embereket hurcolnak meg. Ugyanezeket filmjeiken is hozzák, ártani akaró propagandájukkal tájékoztatlan nyugatiakat tévesztenek meg. Egy másik képeslapban közölték Móré Mihály kommunista „művész” festményét az 1937-es mecsekszabolcsi csendőrsortútról. Csak azt nem értjük, ezek a „művészek” miért nem festik meg pl. az ÁVH emberdaráló gépeit, az 1956-os ifjúság felkelését, az ÁVH kiirtását, Rákosi menekülését, stb. Mert, amit írnak rólunk, egy sem igaz, csupa kommunista propaganda a hajdani Magyarország leghűségesebb szervezete ellen.

Egy másik számban versikét is

közöltek. A versike olyannyira meghatott bennünket, hogy itt is közreadjuk, hadd nevéssen a csendőr emigráció:

„Házam előtt kint ültem a lócán,
Két csendőr jött kilenc óra után,
Megállnak és nagyon is gorombán
Azt kérdezik, minek ülök az utcán,
Csendőr uram: ez a saját tanyám,
Nyugszom kicsit a sok munka után,
Ne pofázzék, csattan nagyot aztán,
Sok csillagot láttam én az utcán.
Felvettem a kalapomat szépen,
Nagyot rugott a hátsó ülésen.
Ilyen volt a híres csendőr régen,
Gyűlölte a békés paraszt igen.”

A megható versike szerzője Paczai Sándor, a lap szerint „népdalszerű, nemesen egyszerű” költeménye megérdemli a közlést. Mi tovább megyünk és javasoljuk a Lenin rend adományozását is neki. Sajnáljuk, hogy a „költő” életrajzát elfelejtették közölni. Mert valószínűen rendőri felügyeletes kommunista szervezkedő, vagy más közönséges bűncselekmény miatt csendőri ellenőrzést érdemlő „nemesen hazudó”, falurosszáról van szó s a járőr saját hatáskörében intézte el a dolgot az újabb internálás helyett, amit Paczai elvtárs így „költött ki”.

A „Magyar Hírek” hazuglap legújabb száma viszont ismét normalizálást végzett! Az angyali hazai kommunista kormány 1970-ben nagyszabású világtalálkozót akar rendezni a külföldön élő magyarság számára. Az ünnepség ösz-

szeesik Szent István királyunk születésének ezredik évfordulójával, Trianon 50-ik, a párizsi béke 25 és szülőföldünk „felszabadulásának” 25-ik „dicső” évfordulójával is. Bár sokat tudnánk írni erről a dicső évfordulóról, legegyszerűbb közölni a Hidfő idevágó megjegyzéseit: — „Alkalmasabb dátumot nem is találhattak volna a magyar emigráció megnyerésére, mint április 4-ét, amikor az utolsó honvéd és csendőr valahol a Lajtánál elhagyta az ország területét.

Méltó dátum és ki ne emlékeznék vissza örömtől repeső szívvel azokra a koratavaszi napokra, amikor motyókkal és batyukkal a hátán százezres karavánok közé beékelve menetelt a bizonytalan jövő felé. Ki nem örült, hogy végre otthagyhatta mindenét, amit élete keserves munkájával összekapart. Házat, berendezést, régi emlékeket és mindent, ami a multat jelentette neki. Ki ne örült volna, hogy házába, lakásába és minden ingó és ingatlan jószágába beültek a felszabadítók és itélkeztek élők és holtak felett. Ki nem örült a felszabadító hadsereg vörös katonáinak, amik minden nyugati sex-hullámot megelőzve tanították meg asszonyainkat és leányainkat a szabad szerelem gyakorlatára. Mert a hazai terveket olvasván az a benyomásunk, hogy azok az idők voltak napjaink legszébbjei közé tartoztak. A régi világ összedőlt és a győztesek a füsttölgő romokon ülték a tort. Törték-zúztak mindent, ami nem az övéké, multat és jelent egyaránt. A nagy

tanítómester, Rákosi Mátyás volt az, aki kijelentette, hogy 1945 áprilisa a magyar történelem legáldottabb eseménye és minden azelőtt csak a reakció és az uri huncutság világa volt. Az egész ezeréves magyar történelem csak azért volt, hogy előkészíthesse ezt a ragyogó áprilisi napot, amikor ő és ötösfogata ráülhettek az ország és a nép nyakára. Valóban áldott idők voltak, melynek megünneplésén az egész világ magyarságának részt kell vennie.”

rünk, igyekezzünk úgy fogalmazni, hogy a szerkesztőnek ne kelljen átírni a teljes szöveget. Az olvashatatlan kézírás szemrontó, amit még le is kell gépelni. Mindez örli az erőt és elviszi az időt.

Lapunk kiadási ára kb. 25%-al emelkedett, a postaköltség megduplázódott. A hátralékok beküldése segít, ha ez nem történik meg, a B.L. ismét késve fog megjelenni. Sajnos, más anyagi forrás hiányában a szerkesztő kénytelen a várakozás álláspontjára helyezkedni. Ha bejön a pénz, akkor lesz B.L., ha nem, akkor várunk. A B.L. 1968 január-augusztusi száma nyomdaköltsége \$760.00 volt, a szeptember-decemberi száma \$644.00. Postaköltségre az előző számért kifizettünk 38 dollárt, az utóbbira 72 dollárt. Egyetlen segítség Bajtársaink jószándéka, csoportvezetőink rámenése.

Üzen a Bajtársi Levél szerkesztője:

Lapunkat igyekszünk megjelentetni negyedévenként, 32 oldalon és rendszeresen, de ehhez szükséges a rendszeres fizetés is. Lassan és nehezen fizetők a B. L. késését okozzák. Rövid cikkeket ké-

A jelen Bajtársi Levél kézírata 1969. július elején került a nyomdába.

Időközben a nyomda az Amerikai Magyar Szépművészeti Céh „Hungarian Package” sorozatának legfontosabb könyvét az angolnyelvű 600 oldalas „A magyar nemzet története” c. művet szedte és adta ki, Trianon 50-ik évfordulójára.

A tragikus évforduló és az angolnyelvű történelemkönyv megjelenésének fontosságát megértjük, a legfontosabb könyv idejében kerül az illetékes nyugati politikusok, könyvtárak tulajdonába. Hisszük, hogy ez a szellemi harc eredményes lesz! Az emigráns csendőr tisztileg Gróf Wass Albert professzor úr. Dr. Vörösváry István úr és nyomdászai előtt: a „Kanadai Magyarság” kiváló munkát végzett. Ezért elnézzük a Bajtársi Levél féléves késését is!

Felvétel a Szent László Társaságba

vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredez úr, a Szent László Társaság kormányzója a káptalan előterjesztésére Magyarorszáért és a magyarságért teljesített kiváló szolgálataikért Szent László lovagjává avatta és Társaságba felvette a következő csendőr bajtársakat: Antal Mihály tb. szakaszvezető özv. Bagoly Andrásné Csordás János szakaszvezető, Hangodi János alhadnagy, Urbin János szakaszvezető, Forbes Frigyes tb. alhadnagy, Vágási Dániel szakaszvezető, Menyhárt István törzsőrmester, Karacs László főtörzsőrmester, Bakonyi Béla főtörzsőrmester, Tóth János őrmester, Ragó János őrmester, Nagyréti János törzsőrmester, Körösi Farkas őrmester, Körmendy János őrmester, Körmendy Jánosné, Horváth Béláné, Széplaki József szakaszvezető, Lajkó Mátyás őrmester,

Máté János v. törzsőrmester, Arányi Gyula törzsőrmester, Csala Gyula szakaszvezető, Dankó Mátyás alhadnagy, Eszes Mátyás tb. főhadnagy, Eszes Mátyásné, Ferenczi Márton alhadnagy, Dr. Fráter Gyula százados, Gál József főtörzsőrmester, Horváth Lajos főtörzsőrmester, Hercegh József főtörzsőrmester, Harmati András törzsőrmester, Hangodi István alhadnagy, Körmöczy Nándor g. százados, Kiss Gáborné vitéz Szendi Józsefné, Komáromi József törzsőrmester, Pálházi András törzsőrmester, Lajos Sándor őrmester, Makranczi Imre őrmester, Marton Ambrus őrmester, néhai Malomsoky László százados, Nemesmonostory Jenőné, Noel Péter tb. csendőr Noel Péterné, Orbán József törzsőrmester, Dr. Papp Zoltán százados,

kerrel érettségizett, majd a német nyelvből tanítónői diplomát szerzett kitűnő eredménnyel.

ifj. Torma Vince, Torma Vince őrm fia Chicagóban sikerrel érettségizett, majd az üzlet-adminisztráció szakon kitűnő eredménnyel szerzett diplomát.

Vida László, *Vida József* őrm fia a chicagói egyetem orvosi fakultásán kiváló eredménnyel végezte a II. évet, tanulmányai folytatására \$1.200 ösztöndíjjal jutalmazta meg az egyetem.

ifj. Pataki József, *Pataki József* K.S.L. szakv. fia a montreáli egyetem esti tanfolyamán végzi tanulmányait. Nappal dolgozik, mint tervező, a De Haviland repülőgépgyárban.

Hunterné Paxy Katalin, vitéz *Paxy Károly* fhdgy leánya elvégezte a North Bay-i tanítónőképző főiskolát s jelenleg Torontóban tanít.

néhai Szűcs János g. ezds unokahuga: *baranchi Tamáska Éva* a Salt Lake City-i (Utah, USA) egyetem elnyerte a M.Sc. fokozatot a könyvtáros tudományban s jelenleg is ott dolgozik az egyházi könyvtár geneológiai osztályán.

ifj. Hollády Ernő sikerrel érettségizett Los Angelesben (California, USA) és tanulmányait a Los Angeles-i egyetemen folytatja. *Ernőnek és szüleinek: Dr. Hollády*

Ernő szds Bajtársunknak szívből gratulálunk!

néhai Dr. Tóth József őrgy Endre fia érettségi után műszaki rajzolóként dolgozik Nyugat-Ausztráliában, huga most érettségizett Bedford Park-ban. Mindkettejüknek és Édesanyjuknak szívből gratulálunk!

Dr. vitéz Székely Frigyes szds bajtársunk két fia érettségijük után egyetemi tanulmányokat folytatnak a kanadai Quebec-ben. Mindnyájuknak szívből gratulálunk.

Kádár Sándor és huga Franciaországban a koruknak megfelelő osztályokat kitűnő eredménnyel végezték és elismerő oklevelet nyertek az iskolától. *Kádár Ferenc* szakv. Bajtársunknak szívből gratulálunk!

Mátéffy István építészmérnök (néhai *Mátéffy István* ezds fia) tervei alapján épült fel Sydney 32 emeletes legnagyobb felhőkarcolója.

Warrenné Szathmáry Emőke B.A. 1968-ban rangelsőként végezte a torontói egyetem antropológiai szakát és a fakultás elnökének aranyérmét nyerte el (megfelel a kormányzógyűrűnek, Summa Cum Laude), 1969-ben túlhaladta a M.A. fokozatot és tovább tanul a Dr. Ph. fokozatért. A kanadai nemzeti tudományos alap \$3.600 összegű ösztöndíjban részesítette azzal a

feladattal, hogy a nyári szünetben embertani tudományos vizsgálatokat végezzen a Manitoulin szigeteken élő indiánok között. Az Ontario kormány \$750 ösztöndíjjal jutalmazta. Emőke később, tanulmányai befejezése után a magyarság eredetével is óhajt foglalkozni tudományos alapon.

ifj. Pekáry István, *Pekáry István* fhdgy bajtársunk fia bevonult az amerikai légierőkhöz. Az ujonc iskolán 782 repülőkatona közt rangelsőként végzett, elnyerte az amerikai légierők „American Spirit Honour Medal” jelvényes kitüntetését. Az iskolaparancsnok meghatóan kedves levélben gratulált István szüleinek, melyhez mi is csatlakozunk!

Szendi Csaba, vitéz *Szendi József* őrm bajtársunk fia bevonult az amerikai hadseregbe, ahol elvégezte a hadsereg táborigyelmeztető tanfolyamát oly kiváló eredménnyel, hogy a nyári szünetben embertani tudományos vizsgálatokat végezzen a Manitoulin szigeteken élő indiánok között. Az Ontario kormány \$750 ösztöndíjjal jutalmazta. Emőke később, tanulmányai befejezése után a magyarság eredetével is óhajt foglalkozni tudományos alapon.

ménnyel, hogy őt is az „American Spirit Honour Medal” jelvényes kitüntetésével díszítették fel. Csabának és Szüleinek szívből gratulálunk!

Kálmán Tamást egyszerre főhadnaggyá avatták, *ifj. Pekáry István* és *Szendi Csaba* katonai szolgálatuk kezdetén kitüntetésért nyertek, apáiktól örökölt katonaszellemüket bebizonyították! *Tamás, István, Csaba*, büszkék vagyunk Rátok!

Csendőr gyermekeink előrehaladásának örvendünk, *mindnyájuknak szívből gratulálunk és további sikereket kívánunk!*

Kérjük csoportvezetőinket, a továbbiakban is küldjék be csendőr gyermekeinkről szóló tudósításukat! Sorsuk, eredményeik mindnyájunk közös öröme, ők szolgálják helytállásukkal, sikereikkel a magyar jövőt!

HALOTTAINK

Török Dezső alezredes 1968. június 27-én 72 éves korában agyvérzés következtében Norvich-on, Angliában elhunyt. Halála váratlanul, egy hosszú munkás élet után a megérdemelt nyugdíjidő elején következett be. *Török* alez egyike

volt legkiválóbb bajtársainknak, ki minden levelében csak biztatott, hitet adott, 20 éven át egészen nyugdíjbamenetelig havonta 1 angol fonttal támogatta a Bajtársi Levelet. Az angliai magyarság egy megbecsült kiváló tagját veszítette

Török Dezső alezredes

el. Temetése július 1-én zajlott le bajtársi részvétel nélkül, angliai bajtársaink a vasuti sztrájk miatt csak lélekben lehettek jelen, a MKCSBK-t csupán egy koszorú képviselte. Földi maradványait elhamvasztották. Özvegyének a tragikus hír vétele után azonnal részvételüket fejeztük ki.

Malomsoky László ny. százados 1967. június 21-én féléves szenvedés után rákbetegségben Skellefteában, Svédországban meghalt. A szabadságharc után került nyugatra, Svédországban telepedett le és az északi sarkkör közelében fekvő kis svéd város: Skelleftea muzeumában dolgozott, ahol intelligenciájáért, lelkiismeretes munkájáért szerették. Szoros kapcsolatot tartott a MKCSBK központtal, a Baj-

társi Levélre rendszeresen áldozott. 1966 őszén ment nyugdíjba és boldogan élt kis lakásában, melyet, mint írta, mindennel berendezett, ami a földi kényelmet és kultúrát szolgálhatta életében. Élete alkonyán könyvet is írt a szovjet megszállás utáni tapasztalatairól és ezügyben kiadót keresett. Őszszehoztuk Wass Albert professzorral, aztán évek után hallottunk róla, majd a volt munkahelye értesített haláláról. Temetésén unokahuga vett részt, holttestét elhamvasztották és hazavitték Magyarországra.

Ferenczy Andor alezredes 1969. áprilisában Curitiba-ban, (Parana, Brazília) meghalt. A hírt Sao Paulo-i csoportvezetők küldte, személyéről és haláláról közelebbi adatok nem állnak rendelkezésre.

Dr. Bóna Zoltán százados 1968-ban Székesfehérváron rákbetegség következtében elhunyt.

Ferenczi Lajos szakaszvezető 1969. február 16-án Philadelphiában (Pennsylvania, USA) tragikus hirtelenséggel meghalt. Február 14-én lakása előtt elesett a havas járdán, fejét beütötte. Másnap elveszítette eszméletét, megoperálták, de minden orvosi igyekezet ellenére sem tért többé magához. A helyi MHBK és a valleyforgei csoportunk értékes tagja volt, többször résztvett a new-brunswicki csendőrnapi és piknikeken. Koporsója beszentalése a rk. templom-

ban volt, vitéz Szarka Lajos őrgy, MHBK csoportvezető 1 órát töltött ravatala mellett. A sírnál a MKCSBK csoportvezető mondott búcsúbeszédet. Szabadságharcos barátai is ott sírtak, majd elénekelték a magyar és székely himnuszt. Ferenczi szakv erdélyi születésű székely volt, a szovjet elleni harcokban megsebesült. Egyik fia Svédországban, másik fia az óhazában, özvegye itt gyászolja.

Buday Andor ny. ezredes, a szege-di kerület volt parancsnoka az Óhazában 85 éves korában elhunyt.

Finta József altábornagy, a m.kir. Csendőrség és Rendőrség főfelügyelője 1968-ban Sopronban

elhunyt. A kommunisták 10 évi börtönre ítélték, amit kemény katonához és igaz bajtárshoz illően szenvedett át. Börtöntársai a legszebben nyilatkoztak róla, a megalázott helyzetben tanúsított magatartása példás volt. A MKCSBK segélyalapja 20 dolláros IKKA csoportot utalt át özvegyének Antal Mihály rendőr szakv. tb. csendőr, volt börtöntársa nemes adományaként.

Dr. Zsoldos László százados 1969. február 14-én, a csendőrnapi reggelén 56 éves korában szívroham következtében Chichiri-Vichiben, Venezuelában váratlanul meghalt. Feleségével együtt vakációztak a tengerparton. Holttestét ha-

Dr. Zsoldos László százados ravatala Caracasban, Venezuelában

zaszállították Caracasba és ott ravatalozták fel. Temetése február 16-án zajlott le rendkívüli részvétel mellett. Dr. Zsoldos szds a szabadságharc után érkezett Venezuelába, ott teljes energiájával résztvett a magyarság munkájában. A MHBK venezuelai főcsoportvezetője volt, a MKCSBK területvezetője, de támogatót minden nemes munkát, a cserkészeket, a venezuelai magyar egyesületeket. Nevét, fényképét hosszú éveken át állandóan láttuk a helyi tudósításokban. Március 2-án valenciai csoportunk gyászmisét mondott lelkiüdvéért. Péter Dr. Dömötör Ede megható szavakkal méltányolta nagy magyar munkáját. A gyászmisén résztvett özvegye is, majd a misét követő csendőrnapon is megjelent, hol csendőr bajtársaink Dr. Zsoldos szds érdemeit külön is méltatták. Halála a venezuelai magyarság legnagyobb vesztesége!

Fenyvessy Károly ny. alhadnagy, volt csornai szakaszparancsnok 1968. május 27-én Csornán 87 éves korában elhunyt.

Csaba Zoltán g. alezredes 69 éves korában Pécsen, 1968. májusában gyomorrák következtében meghalt.

Gácsi József főtörm Philadelphiában (Pennsylvania, USA) 1968-ban meghalt. Évekkel ezelőtt munkahelyén, egy húsüzemben mérgezést kapott, amiből sohase tudott kigyógyulni. Visszavonultan, min-

den közösségtől távol élt, a MKCSBK-nak sem volt tagja.

Hangai János főtörzsörmeister 1968. augusztus 2-án Körösladányban elhunyt.

Tóth Ernő alezredes 1969. március 19-én Clevelandban 81-ik életévében elhunyt. Temetése március 21-én zajlott le a Holy Cross temetőben igen nagy részvétel mellett. Népszerű, kedves ember volt, a Bajtársi Levél olvasója és előfizetője. Utoljára 1968-ban kaptunk tőle levelet és hosszú, végzetes betegségéről nem tudtunk. A Katolikus Magyarok Vasárnapja megható szavakkal emlékezett életéről és a helyi társadalomban végzett önzetlen, áldozatos munkájáról. Özvegyének azonnal együttérzésünket tolmácsoltuk a hír vétele után.

Márkus János g. főhadnagy 1967. június 23-án 53 éves korában New Castle (N.S.W., Ausztrália) agyvérzés következtében meghalt. Soha semmi baja sem volt, de nem tudta megszokni az ausztrál körülményeket. Halála előtti időkből mindenkitől elzárkózott. Délután munkába ment és este a vasgár alagútjában holtan találták. Özvegye és fia gyászolják csendőr bajtársain kívül.

Sipos Lajos törzsörmeister Chicagóban 1969. január 1-én 56 éves korában rövid szenvedés után elhunyt. Karácsony után az ázsiai in-

Sipos Lajos törzsörmeister

fluenzában megbetegedett, mely tüdőgyulladásba csapott át és a dalia, Toldi Miklós megjelenésű életerős bajtársat a kórházban se tudták megmenteni. Sipos Lajos főtörm a chicagói magyarság közmegebecsülésben élő tagja volt. Tulajdonosa a MHBK koszorús jelvényének, Szent László lovagja, lelkes tagja a MKCSBK-nak, a Lengyel-Magyar Szövetségnek. Gyönyörűen énekelt s ezt a tehetségét minden magyar megmozduláson igénybe vették. Életpályáját a csendőrségnél kezdte, ahonnan a parlamentőrséghez, majd a testőrséghez vezényelték. Jellemző kiváló tulajdonságaira, hogy minden

chicagói magyar szervezet a magáénak vallotta. Chike Ernő tüzér százados, a MHBK USA főcsoportvezetője január 5-én a chicagói rádióban megható szavakkal búcsúztatta, hasonlóképpen írt róla a „Chicago és Környéke” c. magyar újság is. Dr. vitéz Sólyom-Fekete István a Vitézi Rend és a Lengyel-Magyar Szövetség nevében külön körlevéiben búcsúztatta.

Ravatalához sűrű sorokban mentek a chicagói magyarok. Január 4-én volt a temetése, a szertartást Dr. Magyar József plébános vezette. A sírnál Jegenyés Pál főtörzsörmeister, helyi MKCSBK csoportvezető mondott megható búcsúbeszédet. Koporsóját a magyar nemzeti zászló borította. Jegenyés Pál külön verset írt emlékére. Özvegyén kívül három leánya és az Óhazában élő vitéz édesapja, 2 nővére és 3 fivére gyászolják.

Kovács László ny. g. főhadnagy 1954-ben Budapesten meghalt.

Kecskés Miklós törzsörmeister 1967. szeptember 8-án Sudburyban (Ontario, Kanada) hosszú szenvedés után rákbetegségben elhunyt. Kivándorlása után a sudburyi nikelbányában dolgozott, mint bányász igen szépen keresett, családját példásan irányította, saját szép házát felépítette, idősebbik fiát Burg Kastl-ban taníttatta. A Bajtársi Levél olvasója, áldozatos előfizetője volt. Halála szomorú veszteségünk! Özvegyén kívül 2 fia és leánya gyászolják.

Mucsi István százados

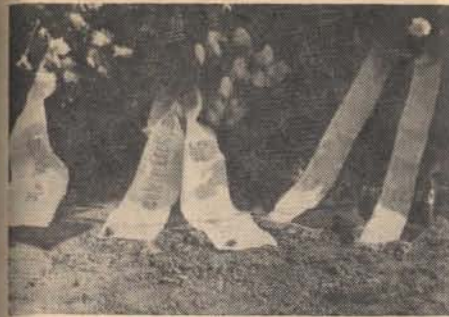
Mucsi István százados 1968. augusztus 3-án 54 éves korában Kölnben, Németországban béltumor operáció következtében meghalt. Temetése aug. 6-án volt ugyancsak Kölnben. A kardos és hadiszalagos Signum Laudis, a Tűzkereszt I. fokozat, a német sebesülési jelvény tulajdonosa volt. Utoljára a szekszárdi tanszázad parancsnokaként szolgált, egységével bevetették az alföldi harcokba a szovjet tömegek ellen. A Tisza folyó védelmében, Tószegnél, Szolnoktól délre, 1944. október 11-én súlyosan megsebesült, egy szovjet golyó szétromcsolta bal arcát. Sebesüléséből

Németországban épült fel. Kölnben a német ifjúsági szervezeteknél dolgozott. Erkölcsileg és anyagilag támogatta a kölni magyar cserkészcsapatot, melynek 2 gyermeke tagja volt. Halálával egy igaz barátot és kiváló bajtársat veszítettünk. Özvegye, szül. Molnár Jolán, Árpád fia, Enikő leánya, 4 testvére az Óhazában, egy nővére az USA-ban gyászolják.

Maczkó László g. százados, a Szent György, Szent Lázár és a Templomos Rend lovagja Stuttgartban (Németország) 1968, április 1-én, 58 éves korában, szívroham következtében váratlanul elhunyt. Kereskedelmi és reálgimnáziumi érettségi után jogi tanulmányokat folytatott, katonai szolgálata után szintén folytatta tanulmányait. 1936-ban került a csendőrséghez. Az előírt próbaszolgálat és g. tiszti tanfolyam után, mint előadótiszt, majd osztály g. hivatalfőnök Győrben, Szolnokon és Désen szolgált, majd átlagon felüli

Maczkó László g. százados

A MKCSBK koszorúja
Maczkó László sírján

képzettsége mellett nagy szorgalmával és főleg megbízhatóságával kiérdemelte a kitüntetésszámba menő vezénlyelést a BM. 20. csendőrségi osztályára. Csapattiszti át-

Maczkó László g. százados sírja Stuttgartban, Németországban

minősítése folyamatban volt. Itt szolgált az összeomlásig. Az emigrációban korán csatlakozott vitéz Farkas Ferenc vezeds Magyar Szabadság Mozgalmához. Eggstettenben, Bajorországban a magyarság bizalmából községvezetőként dolgozott, végül az USA hadseregénél kapott munkát s 1952-től haláláig polgári alkalmazottként Stuttgartban dolgozott. Az emigrációban, mint nagy idealista, izig-vérig hűséges hazafiként tűnt ki, családja létfenntartásáért végzett nehéz munkája mellett példaadó áldozatkészséggel és fáradhatatlanul dolgozott az emigráns magyarság és Magyarország érdekeiért vitéz Far-

kas vezds oldalán. József királyi herceg, tábornagy elsőnek avatta vitézzé várományosként 1960-ban a Horthy végrendelet alapján újjászervezett Magyar Vitézi Rendben. Egyik szervezője volt az ugyancsak életrehívott 100 éves Szent László Társaságnak. Igen lelkes híve volt a MKCSBK-nak és szervezője a németországi csendőr találkozónak.

Egyáltalán nem kicsinyítjük Maczky László g. százados Bajtársunk nagy érdemeit, mikor az igazság kedvéért leírjuk, hogy 1965-ben őt is utolérvén az emigráns kór-betegség, szakított eddigi vezetőivel, az emigráns magyarság nagyjaival és a MKCSBK vezetőség elnökének 2 teljes napi kérése és tárgyalása ellenére önállósította magát, megalkotta a saját Szent László Rend-jét, mérhetetlenül sok energiát ölte szinte egyedül küzdött az ár ellen. Tragikus emigráns sors azt megállapítani, hogy egy értékes ember önálló útra tévedve felőrölte magát és itthagytott bennünket, itthagytta szép, népes családját árván és egyedül.

Az emberi teljesítőképesség határán mozgó munkahajszáját nem bírta a szíve tovább. Róla igazán elmondhatjuk, hogy agyondolgozta magát.

Temetése 1968. április 5-én zajlott le rendkívüli részvéttel. Németország és Svájc messze vidékeiről jöttek barátai és tisztelői. A temető zsúfolásig megtelt kápolnájában búcsúztatta Páter Szőke János stuttgarti magyar lelkész, közeli jóbarátja. Koporsóját a magyar

nemzeti zászló borította. Temető papja magyar földet helyezett szíve mellé, a honvédség nevében egy tábornok búcsúztatta. 150 ember kísérete koporsóját a sírig, köztük csendőr bajtársaink többen. Két hölgy csendőr hozzátartozó közül egyik volt osztályparancsnoka özvegye volt, ki 200 km-ről jött el, hogy lerója kegyeletét. A sírnál Nánássy János ref. lelkész egy maroknyi hevesi földet szórt a sírba és így búcsúztatta az áldozatkész, igaz magyart. Sírját hatalmas virág és koszorúerdő borította. A „MKCSBK Bajtársaid” feliratú piros-fehér-zöld virágkoszorúnk közvetlenül gyermekei koszorúja mellé került, a másik oldalra egy cső. szds barátjának koszorúja.

Maczky szds gyermekeit mind a Burg Kastl-i magyar gimnáziumba járatta. Özvegyén kívül 3 gyermeke, veje és unokája gyászolják.

Jaeger József tb. csendőr, volt honvéd főhadnagy Clevelandban, (Ohio, USA) 1968. október 19-én rövid szenvedés után 63 éves korában vese és májzsugorodásban elhunyt. Igaz csendőrbarát volt, kit még a 40-es évek végén Osterode táborában avattunk tb. csendőrré. Édesapja hősi halált halt az Úzsoki szorosban az első világháború kezdetén. Öccsével együtt katonaiskolába kerültek, mint hadiárva. Öccse: Károlyfalvy János őrnagy 1947-ben halt meg az egyik szibériai hadifogoly táborban. Jáger Bajtársunk német nevét sohase magyarosította meg, de kevés iz-

zőbb szívű magyart, rámenős katonát ismertünk, mint őt. A 30-as években Debrecenben egy függelimsértési ügyben rendfokozatát elveszítette. A II. világháborúban kiérdemelte a Magyar Kisezűst Vitézségi érmet, meg is sebesült és tiszti rendfokozatának rehabilitációja folyamatban volt. Az összemelés Németországban érte, akkor már őrmester volt. 1946-ban a táborban megnősült és elvett egy özvegyasszonyt 3 árvával. Gyermekeit szerencsésen felnevelte, 1951-ben az USA-ba vándorolt ki. Németországi csendőr bajtársaink sohasem felejtik karakán, kiállós egyéniségét és áldozatos magyarságát. Feleségét 1965-ben veszítette el, azután egyedül, visszavonultan élt. A Bajtársi Levél szerkesztőjét hazai, meleg barátság fűzte hozzá, ami a korai gyermekkorból eredt, mikor a kékruhás kiskatona, Jáger bajtársunk nem mehetett haza az elszakított Bánátban élő édesanyjához Károlyfalvára. 1968. október 22-én temették a clevelandi Holy Cross temetőben, koporsóját németországi barátai, köztük csendőr bajtársaink vitték.

Csendőr Bajtársaink emlékét kegyelettel megőrizzük!

Délceg Ignácné szül. Rádli Julianna 1968. február 2-án egy teljes évtizedes szenvedés és betegség után Egyházashetyén, Magyarországon elhunyt. Délceg Ignác őrm bajtársunk feleségét 1966-ban repülőgépen szállították Londonból vissza Magyarországra, hogy édes-

anyja és nővére ápolhassák. Emberfeletti volt, amit felesége, az istenfélő angyali lélek szenvedett. Nyugodjék békében!

Tereskey József okl. mérnök, m. kir. kormányfőtanácsos Buenos Airesben 75 éves korában elhunyt. Tereskey József zászlós bajtársunk édesapját gyászolja.

Nyilas Ferenc országgyűlési képviselő (előbb főszolgabíró, majd vármegyei főjegyző) 1967. december 30-án Clevelandban hirtelen elhunyt. A m. kir. Csendőrség nagy tisztelője volt. Nyilas Iván szds bajtársunk édesapját gyászolja.

özv. Elekes Rezsőné, néhai Elekes Rezső ezds özvegye 1968. jan. 13-án Eggenfeldenben, Németországban meghalt.

id. Temesvári Gerőné 1969. ápr. 25-én 98 éves korában Kaliforniában elhunyt. Idős nagyasszonyunk néhai felügyelőnk, vitéz Temesvári Endre édesanyja volt. Együttérzésünket küldjük utolsó felügyelőnk özvegyének és fiának: vitéz Temesvári Márton tb. hdgy bajtársunknak.

Csöndör Józsefné, Csöndör Józser főtörm, edmontoni csoportvezetőnk felesége 1968. december 15-én hosszú betegség és szenvedés után Edmontonban meghalt. Dec. 18-án temették igen nagy részvét mellett. Koporsóját barátok és csendőrfiúk vitték. Sírját

Láda István tb. hadnagy koporsóját csendőr bajtársak viszik a sírhoz Sydneyben, Ausztráliában.

elhalmozták a virágok és koszorúk. Özvegy férje, két leánya, veje és kiterjedt hazai vasmegyei rokonság gyászolja. Nyugodjék békében!

Torma Vince őrm bajtársunk anyósa Chicagóban elhunyt. Csendőr csoportunk tagjai résztvettek a ravatali búcsúztatáson, majd a temetésen.

Heszky Sándorné sz. Nagy Olga 39 éves korában 1968. december 28-án elhunyt Szombathelyen, igen hosszú szenvedés és betegség után. vitéz baranchi Tamáska Endrének testvérhugát gyászolja. (A Tamás-

ka család saját költségén a nagybeteg testvért Amerikába hozatta, Clevelandban megoperálták, Pittsburgban hazatérésig ápolták, a sors mégis kegyetlen maradt hozzájuk.) Emlékét örökké őrizzük!

özv. vitéz Karsay Jenőné szül. Gelencsér Lidia 64 éves korában Utrechtben, Hollandiában váratlanul trombózis következtében 1968. április 2-án meghalt.

özv. Karsayné felállította bajtársi segítségünkkel ura sírkövét, ezügyben igen gyakran váltottunk levelet. Irta, hogy magas vérnyomással és érszűkülettel szenved, egyik kezét görcsök támadják. Könnyű

operációra bevitték a kórházba, az operáció sikerült és a gyógyulás útján volt. Az egyik reggel beszélgetett az ápolónővel, majd hirtelen rosszul lett, eszméletét veszítette és félóra múlva meghalt. Az ura mellé temették április 5-én igen nagy részvét mellett. A sírkövet az özvegy kifizette, most az ő nevét is ráírják a sírkőre. Hagyatéki ügyeit a helyi ref. lelkész és egy közjegyző intézik. Köszönjük Orbán József törm. Bajtársunknak és Feleségének az újabb tragikus esetben tanúsított bajtársi közreműködésüket.

Fekete Sándor okl. kultúrmérnök, MÁV üzletigazgató, a „Magyar Nők” c. kiváló lap szerkesztőkiadója 1968. július 8-án Münchenben. Németországban elhunyt.

+

HŐSI

HALOTTAINK

Berke Károly főtörzsőrmester, az alsólendvai őrs parancsnoka 1944 őszén Titó partizánbandáival szemben vívott tűzharcban hősi halált halt.

Láczay-Szabó László főhadnagy, az ungvári tanzászlóalj oktatótisztje, majd századparancsnoka új be-

Lapja az emigráció értéke volt, szelleme a magyar család védelmét és örökkévalóságát szolgálta az emigrációban. Sok csendőr hír, cikk jelent meg benne. Személyével egy melegszívű csendőrbárátot vesztettünk. A kiváló lap megszűnt. Özvegye: Korényi Livia a Burg Kastl-i magyar gimnázium tanárnője.

Bálint Kálmán főjegyző, a csendőrök nagy barátja, a torontói Bálint könyvkereskedés tulajdonosa 63 éves korában hosszú szenvedés után 1969. április 13-án meghalt. Temetése április 16-án történt, koporsóját barátai, köztük a torontói MKCSBK csoportvezető és az ügyvezető elnök vitték a sírig.

Hozzá tartozóink és Barátaink emlékét kegyelettel megőrizzük!

osztásában, a budapesti karhatalmi ezrednél 1945 januárjában a szovjet tömegekkel szembeni két-ségbeesett harcban, hősi halált halt. Kötelességteljesítő, vitéz katoná volt, a vereckei ütközetben Ő vezette a rohamot az Árpád vonal visszafoglalására. Dicső emléket megőrizzük!

Kovács Ferenc tengerészgyalogos, az amerikai hadsereg katonája Vietnámban 1969. áprilisában hősi halált halt. Holttestét az USA hazahozta.

Nyugodjanak békében!

MÁRTÍRHALÁLT HALT BAJTÁRSAINK

Gádory József ny. alezredes, elentétben a B.L.-ben megjelent régi hírrel szemben, nem tűnt el, hanem Esztergom elfoglalása után a szovjet katonák agyonlőtték az óvóhelyen. A hírt egy nyugatra jött csendőr bajtársunk hozta.

Pongrácz János főtörzsőrmestert az ÁVO Budapesten kegyetlenül megkínozta, majd a kommunista népbíróság kötél általi halálra ítélte és 1958-ban kivégezték.

Fürész Mihály lovas főtörzsőrmesters az ÁVH kommunista nyomozói 1952. júniusában Márianosztrán agyonverték és éjjel a nógrádverőcei temető árkába elásták.

Dr. Vecsey István főhadnagy a tetétleni szovjet hadifogolytáborban 1945 nyarán a kiütött tifusz következtében meghalt.

Jeney József zászlóst a szabadságharcban való részvételéért a kommunista népbíróság halálra ítélte és 1957-ben kivégezték. Jeney zls-t Horthy Miklós kormányzó érdemei elismeréséül őrmesterből zászlóssá nevezte ki 1944 nyarán. Az összeomlás után Battonyán lakott és Békéscsabára járt dolgozni.

Maros Rezső törzsőrmester szovjet hadifogságban szerzett TBC-be 1968. áprilisában Jánosházán belehalt.

Keresztes István törzsőrmestert Szakonyfalu községben az ÁVH kommunista nyomozói úgy összehúzták, hogy sérüléseibe rövidesen belehalt.

A mártírhalt Pálházi Ferenc t. fhdgy, volt csendőr szakaszvezető, budapesti Beszkárt ellenőr.

Pálházi Ferenc volt csendőr szakaszvezető, t. főhadnagyot, BSZK-RT üzemellenőrt a szabadságharcban való vezetőszerpe miatt a kommunista népbíróság halálra ítélte és 1956. decemberében felakasztották. Pálházi Ferenc Pálházi András törm bajtársunk bátyja volt.

Rásy Barna ny. őrnagy kommunista internálótáborban 1952-ben meghalt. Rásy örgy Varga Géza tb. szds bajtársunk nagybátyja volt.

Hajdu Endre alezredest, volt szombathelyi osztályparancsnokot Tito kommunista népbírósága 1947-ben halálra ítélte és kivégezték.

Rédai Bertalan törzsőrmestert a kommunista népbíróság a szabadságharcban való részvételé miatt halálra ítélte és 1957-ben kivégezték.

Félegyházy-Megyey Ágoston főhadnagyot népellenes bűncselek-

ménnyel vádolva a kommunista népbíróság kötél általi halálra ítélte és 1958 nyarán kivégezték. Félegyházy-Megyey fhdgy 1945-ben a szovjet elleni harcok során fogságba esett, a magyar kommunisták csak 1951-ben engedték haza, utána a szabadságharcig börtönben tartották, valószínűen a szabadságharcban való részvételé miatt végezték ki. Kiváló magyar, rámenős katona és csendőrtiszt volt! Özvegye és 3 gyermeke gyászolja, a MKCSBK központ segélyalapja évente támogatja őket.

Kérjük Bajtársainkat, a továbbiakban is küldjék be a veszteségeinkre vonatkozó adatokat, melyeket összegyűjtve a Magyar Felszabadító Bizottsághoz juttatunk, honnan jelentés kerül az Egyesült Nemzetekhez. Ezekkel az adatokkal óhajtjuk bizonyítani, hogy a m. kir. Csendőrség Magyarország védelmében és a kommunizmus elleni élet-halál harcban kötelességét teljesítve feláldozta önmagát.

Kaptuk a következő kedves levelet \$30 pénzesutalvány kíséretében: — „Köszönöm a Bajtársi Levél tiszteletpéldányait. Európai látogatásom alkalmával évekket elelőtt több példányt elolvastam s örült a lellem, hogy a Testület él és a bajtársi szellem töretlen maradt az emigrációban is. Tudomásom szerint nincs csendőr itt Dél-afrikában. Az itteni emigráció kislétszámú és igen vegyes összetételű. Szerény támogatásképp mellékelek egy kis összeget. Üdvözlétemet küldöm a Bajtársaknak: Nagy Gézáé sz. Péterffy Enikő.”

A fenti megható levél bizonyíték arra, amit a vezetőség régóta vall: az emigrációban asszonyaink és gyermekeink is csendőrnek érzik magukat s aszerint cselekednek. Adja Isten, hogy sok ilyen Péterffy Enikőnk legyen!

Kiválóan sikerült a niagaravidéki MKCSBK piknik 1969. július 20-án. Legalább 30 gépkocsi 110 fővel gyűlt össze a csendőrbarát Pók József farmon, hol az ápolt parkban bajtársaink két televíziót is helyeztek el, hogy a résztvevők tanulni lehessenek a világtörténelmi jelentőségű eseménynek, mikor az amerikai űrhajósok leszállnak a holdon. Délután 4 óra 18 perckor megtörtént a fantasztikus esemény. A vezetőség ügyvezető elnöke üdvözlő beszédében kitért erre a nagy sikerre is. Nagylétszámú csendőrbarát, köztük honvéd bajtársak

szokásos jelenléte emelte a kiváló hangulatot. A rögtönzött Szent László ünnepségen a csendőr anyazászló, gulába rakott puskák, földbeszurt kardok, a koronázó Mátyás templom festménye előtt átvették okleveleiket és jelvényeiket a helyi érdekeltek. Rev. Dénes Gergely h. plébános mondott megható avató beszédet. A piknik a két évtizedes csendőr hagyományok újabb sikere volt Wellandon, köszönet derék Bajtársainknak, élükön Körmeny János őrm. csoportvezetőnek!

Lapzártakor érkezett gyász hír: Kolozsváry Zsigmondné szül. Lip-ták Etelka 15 éves boldog házasság után 1969. július 23-án hosszú, szenvedéssel teli betegség következtében egy hamiltoni kórházban elhunyt. Temetése Wellandon volt július 25-én óriási részvét mellett. Kolozsváry Zsigmond szakv. Bajtársunknak, a niagaravidéki csoportunk kiváló tagjának, a templomépítő csendőr egyházigazgatóknak együttérzésünket küldjük!

A melbournei hősök emlékünne-pén (Victoria, Ausztrália) Antalffy Pál őrgy bajtársunk, helyi csoport-vezető tette le a MKCSBK nagy koszorúját az emlékműre.

Andróczy Ferenc M.Sc. őrm bajtársunk, aki eddig a west-virginiai egyetem előadója volt, előlépett helyettes egyetemi tanárnak és változatlanul tanítja a könyvtáros tudományt, egyben az egyetem könyvtárának kategorizálója. Előléptetése a ragyogó fizetésben is megmutatkozott! Szív-ből gratulálunk!

Dr. Horváth Sándor szds bajtársunk 1968-ban elnyerte a könyvtáros tudomány mesterfokozatát a detroiti egyetemen. Dr. Horváth Sándor M.Sc. elkezdte új foglalkozását Buffalo, N.Y. USA-ban. Szív-ből gratulálunk!

Dr. Szabolcsi R. Béla M.A. szds bajtársunk két évvel ezelőtt katedrát kapott a tucsoni egyetemen (Arizona, USA), ahol a szociális adminisztráció tárgyait tanította az államigazgatás terén. 1968-ban kinevezték a rendőrakadémia tanárává is, ahol a szokásos rendőrtudományok mellett tanítja a m. kir. Csendőrség történetét. Mindezen túlmenően az egyetemen rendőrségi tárgyat is kapott. Tanítási terében szerepel a csendőrség története és szervezete is. A világon az első eset, hogy a m. kir. Csendőrségről amerikai diákok tanulnak s abból vizsgáznak! Béla Barátunk: szív-ből gratulálunk és sok-sok sikert kívánunk!

Szelei József szakv. bajtársunk Alberta-ban (Kanada) kivándorlása után 15 éven keresztül egy terü-

letfelmérői munkát végző honvéd százados szolgálatába került. 15 év alatt annyira elsajátította a területfelmérést elméletileg és gyakorlatilag, beleértve a műszerkezelést is, hogy a munka befejezése után állás kapott a calgary-i városháza mérnöki osztályán. Jóska Barátunk, büszké vagyunk és szív-ből gratulálunk!

Zalántay János ezds bajtársunk amerikai kivándorlása után a műszaki rajzolás területén helyezkedett el, hol kiválóan megállotta helyét, bár már nyugdíjba ment, mégis tovább dolgozik, mert „szakmája” szaktudást is igényel, amit ő 100%-ig felmutatott és főnökei kitüntető bizalmát élvez. Ezredes Ur, szív-ből gratulálunk!

MIELŐBBI GYÓGYULÁST KÍVÁNUNK A KÖVETKEZŐ BAJTÁRSAINKNAK:

Dr. Papp Zoltán szds súlyos és veszélyes operáción esett át 1968 őszén Hollandiában, már a felépülés útján jár.

Hangodi István alhdgy bajtársunkat 1968. április 10-én Queanbeyan, Victoria, Ausztráliában szív-roham érte, melynek következtében a baloldala részben megbénult és bal arca eltorzult, örömmel értesültünk állapotja nagyszerű javulásáról.

Sárváry László fhdgy-ot súlyos gyomorfekély megbetegedéssel operálták 1968. őszén Tirolban, Ausztriában, azóta állapota rohamosan javult.

Szabó János törm bajtársunk Torontóban 1968 nyarán túlelte magát munka közben és karján súlyos izomszakadásokat szenvedett, állapota javul.

Antalfy Pál örgy bajtársunkat Carlsruhe helységben, vendéglőjében 1968. nyarán három egymástkövető szívroham érte, a gondos orvosi utasítások szigorú betartásával állapota örvedetesen javult.

Virág Béla főtörm bajtársunk 1969. januárjában súlyos szívrohamokkal került kórházba Landauban, Németországban, állapota örvedetesen javul, László fia, mint testnevelési tanárjelölt lábán súlyos izomszakadást szenvedett, majd később vesekő betegséggel került kórházba, állapota javul.

Fehérváry Ferenc örgy bajtársunk Torontóban 1968 nyarán sérvoperáción esett át, amiből azóta felgyógyult.

Jegenyész Pál főtörm bajtársunkat Chicagóban kétszer érte súlyos autóbaleset, majd több hétre kórházba került, állapota erősen javul.

Abay Kálmán ezds bajtársunkat 1969. január 3-án Münchenben,

Németországban súlyos autóbaleset érte, minek következtében nyakcsigolya törést szenvedett és három hónapra gipszágyba került, állapota örvedetesen javul.

Horváth László főtörm és Vida József örm bajtársaink Chicagóban könnyebb operáción estek át, azóta meggyógyultak.

Tölgyesy Győzőné, Tölgyesy vörgy úr özvegyét 1968. januárjában súlyos szembetegség érte, az ottawai kórházban megoperálták, látása visszatért, állapota örvedetesen javult.

Nagy György örm bajtársunkat 1969. májusában Sudbury mellett (Ontario, Kanada) szinte végzetes autóbaleset érte, egy részeg indián elvesztvén uralmát gépjárműve felett, 100 km-es sebességgel az ő hasonló sebességgel haladó kocsijába szaladt, a két kocsit teljesen összetört, Nagy bajtársunkat mentők eszméletlenül vitték kórházba, ahol súlyos sérüléseiből felépülőben van.

Demetrovits Dezső ny. szds bajtársunk 1968 telén lakásában elesett és lábát törte. Hónapokig ápolták kórházban, jelenleg a javulás útján tart. Mielőbbi teljes gyógyulást kívánunk az idős, 82 éves Bajtársunknak!

LAPZÁRTAKOR ÉRKEZETT:

Nixon amerikai elnök úr a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnökének 1969. július 8-án küldött táviratára a következő üzenetet juttatta el levélben a torontói amerikai konzulátuson keresztül: — „Meggértek, hogy válaszoljak az erdélyi magyar kisebbség helyzetére vonatkozó táviratára. Köszönjük és értékeljük az elnök figyelmébe ajánlott felfogást és befolyását. Tisztelettel: Raymond E. Lisle, keleteurópai ügyek igazgatója a Fehér Házban.”

Mint Torontóban köztudomású, Forbes Frigyes tb. alhdgy, kanadai bajtársunk azonnal válaszol az angolnyelvű újságoknak, ha Magyarországról bármiféle helytelen sajtótudósítás jelenik meg. Így a „Toronto Daily Star” 1969. július 21-i számában közölték a szerkesztőhöz intézett erősen magyarbarát levelét, melyben kifejti a tényt, hogy ellentétben a csehekkkel, a magyar ifjúság 1956-ban mérhetetlen veszteséget szenvedve győzött a kommunizmus felett és harcolt az idegen zsarnokság tökéletes megsemmisítéséig. Nyugati segítséget nem kaptak a magyarok, csak a Szabad Európa Rádió üres szavait. A magyarság történelme folyamán többször volt idegen megszállás alatt és mindig túlélte a szenvedéseket. Most is várják, hogy a történelem megismételje

önmagát, de akkor ismét történelmet csinálnak!

Köszönjük s büszkék vagyunk Forbes Bajtársunkra, Szent László lovagjára!

IFJÚSÁGUNK HÍREI:

Máthé Katalin, Máthé Jenő örm leánya Párizsban 1968 nyarán férjhezment Blom Patrick, egy derék norvégszármazású francia fiúhoz. Az egyházi szertartást a párizsi angol református templomban tartották, de azt magyar lelkész végezte. Szép számmal jelentek meg az esküvőn magyarok és franciák, de az országos sztrájk miatt sokan nem tudtak eljönni, mert leálltak a vonatok, autóbuszok, taxik. Az ifjú párnak és az örömszülőknak a MKCSBK központ idejében, külön levélben gratulált.

Dr. Jani István szds leányát eljegyezte Klekner László Concord, N.S.W., Ausztráliában! Sok boldogságot kívánunk!

Téglássy Tamás, az „Eastern” repülőársaság tisztviselője feleségül vette Borhy Lucy-t, Dr. Borhy Emil szds leányát Torontóban. Az ifjú pár New Yorkban él. Szívből gratulálunk!

Jakab Márta, Jakab Iván fhdgy leánya 1968. nyarán férjhezment Légrádi Ottó elektrómérnökhöz Torontóban. Szívből gratulálunk!

Paxy Katalint, vitéz Paxy Károly fhdgy leányát feleségül vette Sudburyban 1967. március 27-én Hunter Brian tisztviselő. Sok boldogságot kívánunk!

Gál Károly, Gál Lajos örm fia 1968. július 27-én vezette oltárhoz Hopkins Lynett Helént a liverpooli rk. templomban, N.S.W. Ausztráliában. Szívből gratulálunk!

Gratulálunk Török Antal örm Bajtársunk leánya eljegyzéséhez Sydney-ben!

Szalontay (Bedő) Judit, vitéz nemes baranchi Tamáska Endrének leánya 1968. szeptember 14-én esküdött örök hűséget Grosch Klausnak. Judit (édesapja Dr. Bedő István orvos 1941-ben hadiszolgálatra jelentkezett, 1945-ben amerikai hadifogolytáborban halt meg) a Holy Trinity College-ban, Washington D.C.-ben szerezte meg B.A. diplomáját, jelenleg a németországi freiburgi egyetemen a M.A. fokozatért tanul, Klaus ugyanazon az egyetemen a Ph.D. kandidátusa.

Dr. Szalontay Zoltán röntgen szakorvos Judit örökbefogadó apja. Az esküvői templomi szertartáson a Vitézi Rend, Szent László Társaság, Szabadságharcos Szövetség, MKCSBK, MHBK és a pittsburgi Magyar Hivatáskar Szövetség képviselői jelen voltak! Szívből gratulálunk!

Szabó Mária Gabriella, Szabó János törm leánya 1969. május 17-én esküdött Torontóban az Árpádházi Szent Erzsébet rk. templomban Dixon Róbert Ken-nel. Az esküvőt követő kedves vacsorán jelen volt Szabó törm volt oszt. pk-a, a MKCSBK torontói csoportvezetője és többen csendőr bajtársak. Szívből gratulálunk!

Virág László testnevelési tanárjelölt, Virág Béla főtörm fia Kölnben, Németországban 1968. febr. 2-án feleségül vette Neuhercz Juditot. Sok boldogságot kívánunk!

Nemesmonostory Jenőné Bajtársnőnk fiának és édesanyjának szívből gratulálunk azon alkalomból, hogy megérkezett kislánya, ill. unokája: István 1969. január 4-én Adelaide-ben, Dél ausztráliában.

ifj. Kuli Sándor M.Sc. 1968. okt. 5-én vezette oltárhoz Tonawanda, N.Y. USA-ban Bowman Gladys-t. Jelenleg az IBM-nél dolgozik, mint tervező elektrómérnök. Felesége, Gladys a buffaloi egyetemen felvette a magyar nyelvet és magyarul megtanult. Szívből gratulálunk az ifjú párnak és Dr. Kuli Sándor szds-éknak!

Kalocsa Gyula t. tb. fhdgy 1967. május 2-án feleségül vette Neutzert Helén-t Omaha, Nebraska, USA-ban. Esküvő után Dániában telepedtek le, ahol Kalocsa Bajtársunk eddig is élt. Sirig tartó boldogságot kívánunk!

Horváth Erzsébet, Horváth László főtörm leánya 1969. június 21-én esküdött Chicagóban örök hűséget Moticka Edwardnak. Megható volt az egyházi esküvő, hasonlóan kiválóan sikerült a lakodalmi ünnepség is, 200 meghívott vendég jelenlétében, köztük chica-

gói bajtársainkkal. Sok boldogságot kívánunk! Ifj. Horváth László US ejtőernyős Vietnamból kapott szabadságot, hogy résztvehessen hoga esküvőjén.

Miglécz Béla törm, a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnökének titkára 1968. dec. 25-én eljegyezte Pintyőke Anna Jolánt. Az esküvő 1969. május 10-én zajlott le az Árpádházi Szent Erzsébet rk. templomban, a vőlegény tanuja és egyben a násznagy az ügyvezető elnök volt. A torontói Csárda vendéglőben rendezték a fogadást, ahol sok csendőr bajtárs és barát vett részt és kívántak örök boldogságot az ifjú párnak.

Miglécz Béla törm esküvője a torontói Árpádházi Szent Erzsébet rk. templomban

...*Mészáros József* törm leánya 1968. februárjában tartotta esküvőjét Clevelandban, ahol a megható szertartáson, majd az azt követő fogadáson sok helyi és vidéki csendőr bajtársunk jelent meg. Ott volt Mészáros törm volt pk-a: vitéz Ághy Zoltán ezds Milwaukeeből, de résztvettek kanadai bajtársak is. Szívből gratulálunk!

1968 tavaszán a gólya ismét kopogott kovási *Bretán Sándor* szds bajtársunknál, ahol megérkezett az ötödik gyermekük: *Cecilia*. Sok boldogságot kívánunk az újszülöttnék és szüleiknek!

ifj. *Pataki József*, *Pataki József* szakv fia Montreálban 1968. június 22-én vezette oltárhoz *Murányi Gabriellát*. Az erküvő a rk. templomban, a vacsora a ref. templomban zajlott le nagyszámú résztvevőkkel, köztük sok csendőr bajtárs jelenlétével. A zenét *Dr. Fráter Gyula* szds zenekara szolgáltatta. *Jóska* fiunk a rk. ifjúsági elnöke, *Gabi* leányunk pedig az al-elnöke volt. Életükre Isten áldását kívánjuk, az örömszülőknek szívből gratulálunk!

Kálmán Tamás kanadai kir. főhadnagy 1968. december 14-én ve-

Kálmán Tamás kanadai kir. főhadnagy esküvőjén tisztársai kardot rántottak az ifjú pár tiszteletére

zette oltárhoz *Borden* táborban *Hagl Évát*, a *Canadian Pacific* repülőtársaság feltűnő szépségű stewardesét. Az ifjú párnak, valamint *Kálmán* ezds *Bajtársunknak* szívből gratulálunk!

vitéz *Borgóy János* örgy-ékhoz megérkezett a harmadik unoka. Gratulálunk!

Dr. Orbán Gyula tanár 1969. április 9-én vezette oltárhoz *Tóth Katalint* *Utrechtben*, *Hollandiában*. Az ifjú párnak és *Orbán József* törm bajtárséknak szívből gratulálunk!

Demetrovits Dezső ny. szds és felesége 1969. június 1-én tartották *Torontóban* házasságuk 55-ik évfordulóját. A ritka kedves évfordulót rokoni körben, gyermekeik és unokáik közt töltötték, barátaik közt volt a vezetőség ügyvezető elnöke is, ki a csendőr emigráció nevében köszöntötte az idős jubiláló párt.

Varga Lajos törm-ékhez megérkezett *Chicagóba* az első leányunoka. *Varga* *Bajtársunk* boldog gyapának érzi magát, szívből gratulálunk!

ifj. *Zöldi Márton* okl. olajmérnök 1969. június 21-én vezette oltárhoz *Villaguayban* (*Entre Rios*), *Argentínában* *Patuel Mária* *Krisztinát*. Az esküvőn jelen volt *Nagyványi Ödön* szds, a *MKCSBK* argentinai képviselője, ki átadta a

boldog kis *Marcinak* a régi magyar 10 koronás aranyat és a központi vezetőség levelét, egyben a *MKCSBK* nevében köszöntötte az édesanyját és az ifjú párt. Sok boldogságot!

Regöväri (*Régner*) *Dániel* g. fhdgy-éknál is kopogtatott a gólya 1969. március 21-én és meghozta az egészséges ifj. *Dánielt*. *Várhalmos* főtörm, *sao-paulói* csoportvezetőnk kívánt sok szerencsét az újszülötthöz. A *MKCSBK* központ is gratulál!

Antal Mihály tb. szakv-nak a gólya 1969. február 13-án meghozta a második leányunokát *Szegeden*, *Magyarországon*. Szívből gratulálunk!

Szabó Árpádeknál, *Szabó János* törm fiáéknál *Torontóban* 1967. július 8-án megérkezett első kisleányuk: *Iлона*. Szívből gratulálunk!

Virág Lászlóéknál, *Virág Béla* főtörm fiánál megérkezett az első gyermek: *Etelka Mária* 1969. január 6-án. Szívből gratulálunk!

Sashalmi István ausztrál tüzérmegfigyelő, Sashalmi Imre törmfia, aki az ausztráliai hadsereg kötelékében Vietnámban harcolt, 1968 őszén az első vonalban súlyosan megsebesült. A harctérről haza-

hozták s egy sydneyi katonai kórházban állapota örvendetesen javul. Isti, együttérzünk Veled és mielőbbi teljes gyógyulást kívánnak öreg harcos magyar csendőr bajtársaid!

Sashalmi István ausztrál katona a vietnámi dzsungelben 1968-nyarán sebesülése előtt, Sashalmi Imre törmfia bajtársunk fia

S Z Á M A D Á S :

(Beszámoló a MKCSBK vezetőség 1968 évi anyagi gazdálkodásáról).

1968-ban a Bajtársi Levélre és a központi adminisztrációra csoportjaink és szörványaink adakozásából \$2.757.27 összeg folyt be. Ebből kifizettünk a Bajtársi Levél nyomdaköltségeire \$1.423.41-t, postaköltségekre \$335.75-t, üzemanyagköltségekre \$424.03-t (az ügyvezető elnök és a B.L. szerkesztője 650 alkalommal ment postára, bankba, vámhoz, nyomdába saját kocsiján), hatósági engedélyre \$25.00-t, Tíz aronás aranyakra, fényképekre \$355.43-t (ezt a cső gyerekek és érdekelt bajtársak kapták), irodai kiadásokra \$57.86-t (boríték, papír, csomagolóanyag, irodakellékek), a csendőrséget érdeklő könyvvásárlásokra és szakmagazinra \$37.59-t, bankszolgálatokért \$34.42-t és általános kiadásokra \$17.10 összeget.

1968-ban az ügyvezető elnök és a B.L. szerkesztője jóval több, mint 2.000 munkaórát dolgozott önzetlenül, munkadíj nélkül a közért. A MKCSBK központ ismét nagyüzem volt egész éven át, rendkívüli munkatorlódással.

A Bajtársi Levél és központi adminisztráció pénztárkönyvét 1969. március 9-én egy törzstisztből, egy gazdaságkezelési tisztből és két tiszthelyettesből álló bizottság nézte át és vizsgálta felül s azt rendben és helyesnek találta. Ezenkívül a sajtóengedély utáni kötelező pénztári mérleget a hatóságok számára I. N. Shoom torontói hi-

tes könyvvizsgáló cég készítette el.

A fenti szám adatok egyeznek a hatósági pénzügyi mérleggel.

A központ és csoportjaink közvetlen úton lebonyolított segélyszolgálatunk kanadai dollárban kifejezve \$9.985.83 összeget ért el. Ezen összegből a két legutóbbi Bajtársi Levélben közzétett adatok szerint bajtársaink világviszonylatban segítettek hazai csendőr bajtársainkat, özvegyeinket és árváinkat, egyéb súlyos helyzetben élő bajtársainkat és betegeinket, támogatották magyar intézményeinket, keresztény egyházainkat, segítettek a cserkészmozgalmat, a magyar iskolákat, egyetemi tanszékeinket, juttattak a Vitézi Rendnek és a Szent László Társaságnak. Nyugodtan elmondhatjuk, hogy az emigráns csendőr az élen járt a segítőkészségben.

A „küldöttségi alapra” 1968-ban \$245.23 pénzügyösszeg folyt be. Ezen a pénzalapon jelenleg több, mint \$1.800 összeget őrzünk bankban.

A központi segélyalap pénztárkönyvét 1969. március 9-én egy gazdaságkezelési tisztből és egy tiszthelyettesből álló bizottság vizsgálta felül és azt rendben találta. A küldöttségi alap pénztárkönyvét 1969. július 30-án az ügyvezető elnök nézte át és aláírásával megerősítette.

A MKCSBK pénzforgalma összesen 1968 évben \$12.988.23 volt. Csoportjaink és Bajtársaink minden elképzelést felülmúló áldozatkészsége előtt a vezetőség tiszteleg!

ADAKOZÁSOK

A BAJTÁRSI LEVÉLRE ÉS A KÖZPONTI ADMINISZTRÁCIÓRA

Adelaidei csoport \$29.66, n. N. L. örm \$5, v. Á. Z. ezds \$1.07, F. J. alhdgy \$10.70, K. Gy. főtörm \$5, B. A.-né \$8, Dr. N. Z. szds \$6.19, M. I. örm \$20, K. K. ezds \$5, A. M. K. ezds \$2.67, T. K. törm \$13.91, K. S. szakv \$5, Calgary-i csoport \$20, G. F. örm \$5, Dr. R. B. szds \$6.42, Sz. M. zls \$10.70, M. L. \$20, v. Sz. L. ezds \$1.75, v. P. J. alez \$4.28, A. F. M.Sc. örm \$10.50, v. Á. Z. ezds \$5.36, L. B. alez \$20, K. M. szds \$5, v. Cs. E. szds \$5, J. G. örm \$10, E. J. törm \$5, Dr. R. B. szds \$5.35, J. J. \$1.07, Cs. B. ezds \$2.14, Montreál-i csoport \$155, v. S. J. ezds \$8, H. L. főtörm \$5.36, Valencia-i csoport \$53.25, v. Á. Z. ezds \$1.07, Torontó-i csoport \$91, B. Á. t.fhdgy \$5.27, v. T. E. szds \$5.27, Sao Paulo-i csoport \$13.45, Melbourne-i csoport \$65, M. Á. örm \$5.32, Dr. v. Sz. F. szds \$5, Sydney-i csoport \$244.81, London-i csoport \$55.88, New Brunswick-i csoport \$98.62, Victoria-i csoport \$40, Adelaide-i csoport \$39.88, K. L. főtörm \$5, Sz. Gy. szakv \$5, M.A. örm \$5, B. J. g.szds \$5.58, D. K. szakv \$5.10, B. A.-né \$6, Sz. J. alez \$6, v. Sz. J. örm \$16.05, R. I. szakv \$5.35, R. F. szakv \$5.35, Dr. v. U. L. alez \$10, M. A. örm \$10, v. Sz. J. örm \$10.80, Dr. Sz. S. g.fhdgy \$10, R. J. főtörm \$5, L. J. örv \$5, Torontó-i csoport \$200, K. Á. g.alez \$2.71, v. Á. Z. ezds \$2.14, V. G. tb.szds \$5, Mil-

waukee-i csoport \$53.50, G. Zs. l.örm \$10.75, B. A. örm \$10.75, Z. O. \$5, Niagaravidék-i csoport \$90, B. J. örm \$3.22, S. M. főtörm \$5, D. D. szds \$10, E. L. főtörm \$5, P. F. örm \$5, v. J. F. örm \$5, K. A. szakv \$5, D. J. örm \$5, S. J. szakv \$3, P. L. t.örm \$5, Chicagó-i csoport \$16.12, B. J. szakv \$3, B. A.-né \$6, B. S. örv \$5, v. T. P. F. alez \$5, P. L. t.örm \$1.35, N. G.-né \$20, Calgary-i csoport \$85, Dr. B. A. hdgy \$51.48.

ADAKOZÁSOK A SEGÉLYALAPRA:

Calgary-i csoport \$30, K.K. örm \$6, G. Zs l.örm \$10.70, F. F. örgy \$5, Adelaide-i csoport \$29.66, T. K. törm \$5.35, Dr. v. Sz. F. szds \$5, Calgary-i csoport \$20, v. P. J. alez \$4.28, L. B. alez \$10, D. J. alez \$2, Torontó-i csoport \$40, Torontó-i csoport \$55, Torontó-i csoport \$200, közvetlen: v. R. J. örm \$50, v. Sz. K. szds \$18.33, B. B. szakv \$18.33, Sz. M. zls \$15, Hollandia-i csoport \$18.33, Milwaukee-i csoport \$16.05, Sao Paulo-i csoport \$8, v. J. Gy. ezds \$5.35, v. Sz. K. szds \$10.30, H. B. törm \$5, v. T. P. F. alez \$5, Sz. J. szakv \$5, A. F. M.Sc. örm \$5.36, M. J. v. törm \$6, F. F. örgy \$5, M. I. örgy \$5, Sz. G. hdgy \$25, K. L. főtörm \$10, Dr. K. Gy. szds \$5, G. Zs. l.örm \$10.70, B. L. tb.szds \$10.70, T. K. törm \$2.14, Dr. R. B. szds \$16.05, N. Ö. szds \$10.68, H. H. zls \$10.72, Milwaukee-i csoport \$26.80, A. M. tb.szakv \$10.75, v. T. B. v.törm

\$55, L. M. örm \$10, N. G. tb.zls \$7.64, Dr. B. Gy. tb.cső \$25, K. K. ezds \$5, P. I. törm \$5, H. B.-né \$75, P. B. főtörm \$10, K. L. főtörm \$5, S.O.S. felhívásunkra \$129.40, Milwaukee-i csoport \$26.87, Cleveland-i Csendőr Család \$107.50, szórványaink \$39.

Lapzárta: 1969. július 31.

SEGÉLYALAPUNK — Bajtársaink \$192.01 összeget utaltak át Calgaryba a kanadai Széchenyi Társaságnak a magyar egyetemi tanácsuk javára. \$100 a torontói magyar iskolának jutott. A Szent László Társaság európai központjának \$70.99 összeget utaltunk át. A MKCSBK központ \$186.27 gyorssegéllyel támogatta a válságos állapotba került Kerekes Ferenc szakv. családját. A tehetős bajtársaink zöme (Kanada, USA, Németország, Anglia, Ausztrália stb.) el-

eresztették fülük mellett az S.O.S. felhívásunkat, az egy dolláros gyors adományokat nélkülözzük! Ezek nélkül nem tudunk hathatósan segíteni! Sürgősen várjuk az elmaradt 1 dollárokat! Bajtárs cselekedj, azonnal add postára! A sürgős támogatásra szorulóknak szaporodtak Kabai József prbcső tizedessel, kinek egyik veséjét kioperálták, szenvedő beteg, az anyagiakat 3 kiskorú gyermeke és kétségbeesett felesége nélkülözi!

Bajtárs, S.O.S.! Várjuk az egy dollárokat!

Körmöczy Nándor g. szds bajtársunk egy modern másológépet ajándékozott a MKCSBK központnak. Nagylelkű és értékes adománya igen megkönnyíti a központ munkáját, sürgős levélmásolatokért nem kell a városba rohanni. Segítségét hálásan köszönjük!

Áldozatkészség nélkül nincs haladás!

Küldd be az 5 dollárt a Bajtársi Levélre, 5 dollárt a központi segélyalapra, 1 dollárt a sürgős S.O.S. alapra, 25 dollárt egyszer az életben a küldöttségi alapra. Így teljesíted emigráns kötelességedet, a vezetőség csak így tudja ellátni feladatát.

Áldozatkészség nélkül minden csak félmegoldás! Helyben való topogás, szervezetünk halála!

Az idő nekünk érik, higyj Magyarországnak feltámadásában!

A Bajtársi Levélben szereplő hírek, cikkek nem jelentenek katonai titkot, arra azonban ügyeljünk, hogy lapunk ne kerüljön ellenségeink kezébe, akik azt ellenünk felhasználhatják!

Ügyeljünk a hazai levelezésünkre! A leveleket a kommunista hatóságok ellenőrzik, hozzátartozóinkat zaklatják!

Kérjük összes csoport és szórványvezetőinket, hogy *sürgősen* közöljék a MKCSBK központtal mindazokat az anyagi áldozatokat melyekkel 1969 évben *közvetlenül* támogatták egyházainkat, nemzeti szervezeteket, ifjúságunkat, cserkészcsapatainkat, iskoláinkat és hazai hozzátartozóinkat.

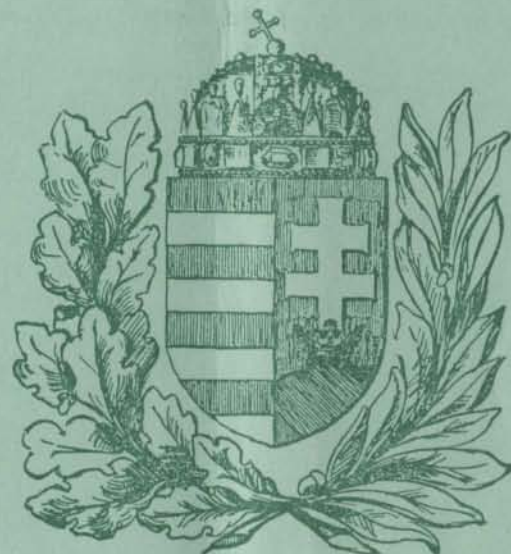
Az adatok az 1969 év lezárásához szükségesek. Címünk:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS

P.O. Box 65,

ISLINGTON, Ontario, Canada.

Valamennyi csendőr bajtársunknak, hozzátartozóinknak, barátainknak boldog Karácsonyt és szerencsés újévet kíván a MKCSBK központ és a Bajtársi Levél!

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarországnak feltámadásában!

Amen.